

ਫੁਲ ਬੈਂਚ

ਮੇਹਰ ਸਿੰਘ, ਐਸ, ਬੀ ਕੈਪੂਰ ਅਤੇ ਜੇ ਐਸ ਬੇਦੀ

ਪ੍ਰਿਤਪਾਲ ਸਿੰਘ - ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਦਿੱਲੀ ਦਾ ਚੀਫ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ—ਜਵਾਬਦਾਰਾ

1964 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰਬਰ 474-ਡੀ.

ਪੰਜਾਬ ਆਬਕਾਰੀ ਐਕਟ (1914 ਦਾ I) ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਦਿੱਲੀ ਤੱਕ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ— ਇਸ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼—ਐੱਸ. 3(14)-ਸੂਚਨਾ ਨੰ. 10(27)/61- (ਈ) (i.) ਮਿਤੀ 7 ਦਸੰਬਰ, 1961, ਅਤੇ ਸ਼ੁੱਧਤਾ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੰਬਰ ਐੱਫ. 10(27)/61-ਫਿਨ (ਈ) (ਐੱਚ), ਮਿਤੀ 13 ਦਸੰਬਰ, 1961, ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ— ਕੀ ਵੈਧ ਹੈ—ਦਿੱਲੀ ਨਸ਼ਾਖੋਰੀ ਆਤਮਿਕ ਤਿਆਰੀਆਂ, ਆਯਾਤ, ਨਿਰਯਾਤ, ਆਵਾਜਾਈ, ਕਬਜ਼ਾ ਅਤੇ ਵਿਕਰੀ ਨਿਯਮ, 1952, ਜਿਵੇਂ ਕਿ 13 ਦਸੰਬਰ, 1961 ਤੱਕ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ—ਨਿਯਮ 2, 3, 3-ਏ 4, 5-ਏ, 7, 9, 10(ਈ), 12^ 13, 14, 17-A 23(H) ਅਤੇ 24—ਕੀ ਵੈਧ ਹੈ।

ਮੇਹਰ ਸਿੰਘ, ਜੇ. ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਆਬਕਾਰੀ ਐਕਟ, 1914, ਜਦੋਂ ਦਿੱਲੀ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਨੂੰ ਪ੍ਰਸਤਾਵਨਾ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਵਧਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਹ ਨਾ ਸਿਰਫ ਆਬਕਾਰੀ ਮਾਲੀਏ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਨਿਯਮਾਂ ਨਾਲ ਵੀ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ। ਅਤੇ ਸ਼ਰਾਬ ਦੇ ਆਯਾਤ, ਨਿਰਯਾਤ, ਆਵਾਜਾਈ, ਨਿਰਮਾਣ, ਵਿਕਰੀ ਅਤੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦਾ ਨਿਯੰਤਰਣ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਐਕਟ ਦੀ ਨੀਤੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਉਦੇਸ਼ ਸਿਰਫ ਆਬਕਾਰੀ ਮਾਲੀਆ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਬਲਕਿ ਇਸ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਸ਼ਰਾਬ ਨੂੰ ਇਸ ਦੇ ਲਗਭਗ ਸਾਰੇ ਪਹਿਲੂਆਂ ਵਿੱਚ ਨਿਯੰਤ੍ਰਿਤ ਅਤੇ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਾ ਸਿਰਫ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੇ ਨਜ਼ਰੀਏ ਨਾਲ ਹੈ। ਆਬਕਾਰੀ ਮਾਲੀਆ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨ ਦਾ ਮਾਮਲਾ, ਪਰ ਜਨਤਕ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਵੀ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵਿਆਖਿਆ ਦੀ ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਰਥ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਕਾਨੂੰਨ ਵੀ ਹੈ। ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਖਾਸ ਅਤੇ ਦੱਸੇ ਗਏ ਅਰਥਾਂ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਾਣੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਹਿੱਸਾ ਇੱਕ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਕਾਨੂੰਨ

ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪੰਜਾਬ ਆਬਕਾਰੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3(14) ਦਾ ਆਖਰੀ ਹਿੱਸਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਦਿੱਲੀ ਤੱਕ ਵਧਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਇੱਕ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਕਾਨੂੰਨ ਹੈ ਜੋ ਚੀਫ਼ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪਦਾਰਥ ਨੂੰ ਸ਼ਰਾਬ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੰ. 10(27)/61 Fin-. (ਈ) (i), ਮਿਤੀ 7 ਦਸੰਬਰ, 1961 ਨੂੰ, ਚੀਫ਼ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਉਹਨਾਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਅੱਗੇ, ਵੈਧ ਹੈ। ਇਸ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਵੈਧ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ 20 ਫੀਸਦੀ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਅਲਕੋਹਲ ਵਾਲੀ ਸਮੱਗਰੀ ਨਾਲ ਸਾਰੀਆਂ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਤਿਆਰੀਆਂ ਨੂੰ ਸ਼ਰਾਬ ਕਰਾਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਸਮੱਗਰੀ ਨਾਲ ਅਜਿਹੀਆਂ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਤਿਆਰੀਆਂ ਦਾ ਫਰਕ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ, ਜਿਸ ਦਾ ਸੇਵਨ ਸਿਹਤ ਅਤੇ ਸਿਹਤ ਲਈ ਖਤਰਨਾਕ ਸਾਬਤ ਹੋਵੇਗਾ। ਜਿਹੜੇ ਅਜਿਹਾ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ। ਅਜਿਹੇ ਵਰਗੀਕਰਨ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਵਿਵਹਾਰਕ ਹੈ। ਨਾ ਹੀ ਇਸ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਭਾਰਤੀ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 301 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਇਹ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੰ. F. 10(27)/61-Fin., (E) (ii), ਮਿਤੀ 13 ਦਸੰਬਰ, 1961 ਵੈਧ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸਿਰਫ਼ 7 ਦਸੰਬਰ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ।, 1961.

ਆਯੋਜਿਤ, ਜੋ ਕਿ ਨਿਯਮ 2, 3, 3-ਏ, 4, 5-ਏ, 7, 9; 10(E); 12; 13; 14; 17-ਏ; 13 ਦਸੰਬਰ, 1961 ਤੱਕ ਸੰਸ਼ੋਧਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦਿੱਲੀ ਨਸ਼ਾਖੋਰੀ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਤਿਆਰੀ, ਆਯਾਤ, ਨਿਰਯਾਤ, ਆਵਾਜਾਈ, ਕਬਜ਼ਾ ਅਤੇ ਵਿਕਰੀ ਨਿਯਮ, 1952 ਦੇ 23(ii) ਅਤੇ 24, ਪੰਜਾਬ ਆਬਕਾਰੀ ਐਕਟ, 1944 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵੈਧ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਦਿੱਲੀ ਤੱਕ ਵਧਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਲਾਇਸੈਂਸ, ਪਰਮਿਟ ਜਾਂ ਪਾਸ ਦੀਆਂ ਲੋੜਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਲੋੜੀਂਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ, ਜਿਸ ਲਈ ਇਹ ਲੋੜੀਂਦਾ ਹੈ, ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਕੁਝ ਅਸੁਵਿਧਾਜਨਕ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ ਪਰ ਇਹ ਇੱਕ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸਦੇ ਆਧਾਰ ਤੇ ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਹੈ ਪਾਬੰਦੀ ਜਿਸਦਾ ਨਤੀਜਾ ਇੱਕ ਕੈਮਿਸਟ ਜਾਂ ਡਰੱਗਿਸਟ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦਾ ਲਗਭਗ ਅਧਰੰਗ ਹੈ ਅਤੇ ਆਮ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਦਵਾਈਆਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨਸ਼ੀਲੇ ਪਦਾਰਥਾਂ ਦੀਆਂ ਤਿਆਰੀਆਂ ਦੀ ਉਪਲਬਧਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੁੱਖ ਮਾਮਲੇ ਜੋ ਅਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ ਉਹ ਮਾਤਰਾ ਦੀ ਸੀਮਾ ਹੈ ਜੋ ਇੱਕ

ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਖਰੀਦਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਲਾਇਸੈਂਸ ਜਾਂ ਪਰਮਿਟ ਜਾਂ ਪਾਸ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਥਿਤੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਨਿਯਮ ਨਾ ਹੀ ਇਸ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਪਾਬੰਦੀ ਹੈ। ਵੇਚਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਮਾਤਰਾ 'ਤੇ ਸੀਮਾ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਸਿਹਤ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਲੋੜਾਂ ਅਤੇ ਇਸਲਈ ਇੱਕ ਚਿਕਿਤਸਕ ਨੁਸਖੇ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸੀਮਾਬੱਧ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੋਣ ਤੋਂ ਵਧੀਕ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਲਾਇਸੈਂਸ ਜਾਂ ਪਰਮਿਟ ਜਾਂ ਪਾਸ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਵੀ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕੈਮਿਸਟ ਜਾਂ ਡਰੱਗਿਸਟ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ ਜਾਂ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਸ਼ਾਖੋਰੀ ਦੀਆਂ ਤਿਆਰੀਆਂ ਦੀ ਵਿਕਰੀ, ਕਬਜ਼ੇ, ਆਯਾਤ, ਨਿਰਯਾਤ ਜਾਂ ਆਵਾਜਾਈ 'ਤੇ ਗੈਰ-ਵਾਜ਼ਬ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸਿਹਤ ਲਈ ਲੋੜ ਵਜੋਂ ਅਜਿਹੀਆਂ ਤਿਆਰੀਆਂ ਨੂੰ ਖਰੀਦਣ ਲਈ ਜਨਤਾ ਚਿੰਤਤ ਹੈ।

ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੰ. F. 10(27) 61, ਫਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ, ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖਣ ਅਤੇ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਰੋਕ ਲਗਾਉਣ ਅਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦੀ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। (ਈ) (i), ਮਿਤੀ 7 ਦਸੰਬਰ, 1961 ਅਤੇ 13 ਦਸੰਬਰ, 1961, ਮਿਤੀ 7 ਦਸੰਬਰ, 1961 ਦੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਸਮ ਨੰਬਰ ਦੀ ਸ਼ੁੱਧਤਾ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ, ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਰੱਦ ਕਰਨ, ਪਾਸੇ ਰੱਖਣ, ਅਯੋਗ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰਨ, ਅਤੇ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਤਿਆਰੀਆਂ, ਆਯਾਤ, ਨਿਰਯਾਤ, ਆਵਾਜਾਈ, ਕਬਜ਼ਾ ਅਤੇ ਵਿਕਰੀ ਨਿਯਮਾਂ, 1952 ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਨੂੰ ਰੋਕਣਾ ਅਤੇ ਪਾਬੰਦੀ ਲਗਾਉਣਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਯਮਾਂ ਜਾਂ ਅਧਿਸੂਚਨਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਰੋਕਣਾ ਅਤੇ ਮਨਾਹੀ ਕਰਨਾ- ਅੱਜ ਦੀ ਮਿਤੀ ਅਤੇ ਢੁਕਵੀਆਂ ਲਿਖਤਾਂ, ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ।

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ ਆਰਐਸ ਨਰੂਲਾ, ਐਸਐਨ ਆਨੰਦ, ਐਸਐਸ ਚੱਢਾ ਅਤੇ ਐਮਕੇ ਚਾਵਲਾ ਐਡਵੋਕੇਟ ਸਨ।

ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ ਨਿਰੇਨ ਡੀ ਐਡੀਸ਼ਨਲ ਸਾਲਿਸਟਰ-ਜਨਰਲ ਅਤੇ ਐਡਵੋਕੇਟ ਐਸ.ਐਨ. ਸ਼ੰਕਰ।

ਆਰਡਰ ਕਰੋ

ਮੇਹਰ ਸਿੰਘ, ਜੇ.—ਇਹ ਪ੍ਰਿਤਪਾਲ ਸਿੰਘ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 226 ਮੇਹਰ

ਸਿੰਘ, ਜੇ. ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਕੈਮਿਸਟ ਅਤੇ ਇੱਕ ਡਰੱਗਿਸਟ ਹੈ, ਜੋ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੰਬਰ ਐਫ. 10 (27) ਦੀ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਵੈਧਤਾ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਉਠਾਉਂਦੀ ਹੈ।), 61 ਫਿਨ. (ਈ)(i), ਮਿਤੀ 7/1961 ਦਸੰਬਰ, ਅਤੇ ਕੋਰੀਜਨ ਡਮ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੰਬਰ ਐਫ. 10(27)/61-ਫਿਨ(ਈ)(ii), 13 ਦਸੰਬਰ, 1961 ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਪਹਿਲੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ 13 ਦਸੰਬਰ, 1961 ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਦਿੱਲੀ ਇਨਟੋਕਸੀ ਕੈਟਿੰਗ ਆਤਮਿਕ ਤਿਆਰੀਆਂ, ਆਯਾਤ, ਨਿਰਯਾਤ, ਆਵਾਜਾਈ, ਕਬਜ਼ਾ ਅਤੇ ਵਿਕਰੀ ਨਿਯਮ, 1952, ਜਿਵੇਂ ਕਿ 13 ਦਸੰਬਰ, 1961 ਤੱਕ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੇ ਮੁੱਖ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ 1952 ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਅਤੇ 1961 ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਵਜੋਂ ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਨਿਯਮ।

7 ਦਸੰਬਰ 1961 ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦਿੱਲੀ ਦੇ ਚੀਫ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਵੱਲੋਂ ਧਾਰਾ ਤਹਿਤ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ

ਪੰਜਾਬ ਐਕਸਾਈਜ਼ ਐਕਟ, 1914 (1914 ਦਾ ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ I) ਦਾ ਪ੍ਰਿਤਪਾਲ ਸਿੰਘ 3(14), y-ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੇਂਦਰ ਸ਼ਾਸਤ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਲੀ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਹੈ, ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮਿਸ਼ਨਰ?' ' ਐਕਟ ' ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ >ਦੂਜੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਸਿਰਫ en- ਓਲਹਟੈਂਡ ਪਹਿਲੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੂੰ 13 ਦਸੰਬਰ, ਇਕ ਹੋਰ 1961 ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰਦੀ ਹੈ , ਅਤੇ 1952 ਦੇ ਨਿਯਮ ਅਤੇ 1961 ਦੇ ਨਿਯਮ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਧਾਰਾਵਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ ਜਿਸ ਵਿਚ ਧਾਰਾ 58, ਮੇਹਰ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ।

ਐਕਟ ਦੀ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਵਸਥਾ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਪਰ ਦੋ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨਾਂ ਅਤੇ 1952 ਅਤੇ 1961 ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਵੈਧਤਾ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ 'ਤੇ ਦਲੀਲ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਲਈ, ਐਕਟ ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਭਾਗਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਢੁਕਵੇਂ ਹਨ। ਸੈਕਸ਼ਨ 3 ਇੱਕ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਸੈਕਸ਼ਨ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 3(2) 'ਟੂ ਬੋਤਲ' ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਰਾਬ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਕਾਸਟ ਜਾਂ ਹੋਰ ਭਾਂਡੇ ਤੋਂ ਬੋਤਲ, ਸ਼ੀਸ਼ੀ, ਫਲਾਸਕ ਜਾਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਮਾਨ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨਾ ਚਾਹੇ ਉਤਪਾਦਨ ਦਾ ਕੋਈ ਪ੍ਰੋਸੈਸ ਲਗਾਇਆ ਜਾਵੇ ਜਾਂ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਅਤੇ ਬੋਤਲਾਂ ਨੂੰ ਮੁੜ-ਬੋਤਲ ਵਿੱਚ ਬੰਦ ਕਰਨਾ; ਸੈਕਸ਼ਨ 3(5) ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ 'ਡਿਨੈਚਰਡ' ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਅਤੇ ਸਥਾਈ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਨੁੱਖੀ ਖਪਤ ਲਈ ਅਯੋਗ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ; ਸੈਕਸ਼ਨ 3(6) 'ਐਕਸਾਈਜ਼ਬਲ ਆਰਟੀਕਲ' ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ - (a) ਮਨੁੱਖੀ, ਖਪਤ ਲਈ ਕੋਈ ਵੀ ਅਲਕੋਹਲ ਵਾਲੀ ਸ਼ਰਾਬ; ਜਾਂ (ਬੀ) ਕੋਈ ਨਸ਼ੀਲੀ ਦਵਾਈ; ਸੈਕਸ਼ਨ 3(12-ਏ) 'ਨਸ਼ਾ*' ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਮਤਲਬ ਕੋਈ ਸ਼ਰਾਬ ਜਾਂ ਨਸ਼ੀਲੀ ਦਵਾਈ ਹੈ; ਸੈਕਸ਼ਨ 3(14) 'ਸ਼ਰਾਬ*' ਦਾ ਮਤਲਬ ਨਸ਼ਾ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਸ਼ਰਾਬ ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਅਲਕੋਹਲ ਵਾਲੀ ਜਾਂ ਰੱਖਣ ਵਾਲੀ ਸਾਰੀ ਸ਼ਰਾਬ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ; ਕੋਈ ਵੀ ਪਦਾਰਥ ਜਿਸਨੂੰ ਚੀਫ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਅਧਿਸੂਚਨਾ ਦੁਆਰਾ ਐਕਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਸ਼ਰਾਬ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ; ਸੈਕਸ਼ਨ

3(16) ਵਿੱਚ 'ਨਿਰਮਾਣ*' ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਹਰ ਉਹ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਚਾਹੇ ਉਹ ਕੁਦਰਤੀ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਨਕਲੀ ਜਿਸ ਨਾਲ ਕੋਈ ਵੀ ਨਸ਼ਾ ਪੈਦਾ ਜਾਂ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਡਿਸਟਿਲੇਸ਼ਨ, ਅਤੇ ਹਰ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਸੁਧਾਰਨ, ਘਟਾਉਣ, ਸੁਆਦ ਬਣਾਉਣ, ਮਿਸ਼ਰਣ ਜਾਂ ਰੰਗ ਬਣਾਉਣ ਲਈ। ਸ਼ਰਾਬ; ਅਤੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 3(21) 'ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ' ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਕਿ ਕੇਂਦਰ ਸ਼ਾਸਿਤ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਲੀ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਥਾਂ ਤੋਂ ਦੂਜੀ ਥਾਂ ਜਾਣਾ। ਸੈਕਸ਼ਨ 5 ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ- “ਦਿੱਲੀ ਦਾ ਚੀਫ਼ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਤਾਂ

ਦਿੱਲੀ ਦੇ ਪੂਰੇ ਕੇਂਦਰ ਸ਼ਾਸਤ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਾਨਕ ਖੇਤਰ ਲਈ, ਅਤੇ ਖਰੀਦਦਾਰਾਂ ਦੇ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੇ ਖਰੀਦਦਾਰਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਅਤੇ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਮੌਕੇ ਲਈ, ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਜਾਂ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਮਾਤਰਾ ਜਾਂ ਦੋਵੇਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਸ਼ੀਲੇ ਪਦਾਰਥ ਜਿਸ ਲਈ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਪ੍ਰਚੂਨ ਅਤੇ ਥੋਕ ਦੁਆਰਾ ਵੇਚੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ।” ਇਹ ਭਾਗ ਅਧਿਆਇ I ਵਿੱਚ ਹਨ। ਦੂਜਾ ਅਧਿਆਇ ਸਥਾਪਨਾ ਅਤੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ, ਇੱਕ ਵਿਸ਼ਾ ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਸਮੱਗਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤੀਜੇ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਚਾਰ ਸੈਕਸ਼ਨ 16 ਤੋਂ 19 ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ, ਅਤੇ ਆਯਾਤ, ਨਿਰਯਾਤ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਿਤ ਹੈ। ਅਤੇ ਆਵਾਜਾਈ. ਸੈਕਸ਼ਨ 16 ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਸ਼ੀਲੇ ਪਦਾਰਥ ਨੂੰ ਆਯਾਤ, ਨਿਰਯਾਤ ਜਾਂ ਢੋਆ-ਢੁਆਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਸਿਵਾਏ—(a) ਕਿਸੇ ਵੀ ਡਿਊਟੀ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਿਸ ਲਈ ਇਹ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਅਜਿਹੇ ਭੁਗਤਾਨ ਲਈ ਇੱਕ ਬਾਂਡ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਤੇ (b) com ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨਾ ਜੋ ਮੁੱਖ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਲਗਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 17 ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਚੀਫ਼ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਅਧਿਸੂਚਨਾ ਦੁਆਰਾ - (ੳ) ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਸ਼ੀਲੇ ਪਦਾਰਥ ਦੇ ਕੇਂਦਰ ਸ਼ਾਸਿਤ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਲੀ ਜਾਂ ਇਸਦੇ ਕਿਸੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਆਯਾਤ ਜਾਂ ਐਕਸਪੋਰਟ ਕਰਨ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦੀ ਲਗਾ ਸਕਦਾ ਹੈ; ਜਾਂ (ਬੀ) ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਸ਼ੀਲੇ ਪਦਾਰਥ ਦੀ ਢੋਆ-ਢੁਆਈ ਦੀ ਮਨਾਹੀ। ਸੈਕਸ਼ਨ 19 ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਸ਼ੀਲੇ ਪਦਾਰਥਾਂ ਦੀ ਪੋਰਟ, ਬਰਾਮਦ ਜਾਂ ਢੋਆ-ਢੁਆਈ ਲਈ ਪਾਸ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 18 ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਿਯਮ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਚੀਫ਼ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਜਿੰਨੀ ਮਾਤਰਾ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਸ਼ਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਅਧਿਸੂਚਨਾ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਧਾਰਾ 19 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪਾਸ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਆਯਾਤ, ਨਿਰਯਾਤ ਜਾਂ ਟ੍ਰਾਂਸਪੋਰਟ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਧਾਰਾ 18 ਦੇ ਦੋ ਉਪਬੰਧ ਹਨ ਪਰ ਇਕੱਲਾ ਪਹਿਲਾ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਇੱਥੇ ਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਹੈ ਜੋ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ- “ਬਸ਼ਰਤਕੇ ਕਿ ਡਿਊਟੀ-ਅਦਾਇਗੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਸ਼ਰਾਬ ਦੇ ਅਜਿਹੇ

ਪਾਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਚੀਫ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਅਧਿਸੂਚਨਾ ਦੁਆਰਾ ਹੋਰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ।" ਅਧਿਆਇ IV ਨਿਰਮਾਣ, ਕਬਜ਼ਾ ਅਤੇ ਵਿਕਰੀ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ, ਸੈਕਸ਼ਨ 20 ਤੋਂ 30 ਨੂੰ ਕਵਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 20(1) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਤੇ ਉਸ ਲਈ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਵੀ ਨਸ਼ਾ ਤਿਆਰ ਜਾਂ ਇਕੱਠਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ। ਇਸ ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2), ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 21 ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਬਕਾਰੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਡਿਸਟਿਲਰੀ ਜਾਂ ਬਰੂਅਰੀ ਦਾ ਨਿਰਮਾਣ ਜਾਂ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਸੈਕਸ਼ਨ 21 ਤੋਂ 23 ਮੌਜੂਦਾ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਢੁਕਵੇਂ ਨਹੀਂ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਪਹਿਲਾ ਭਾਗ ਡਿਸਟਿਲਰੀਆਂ ਅਤੇ ਬਰੇ ਵੇਰੀਜ਼ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਜਾਂ ਲਾਇਸੈਂਸ ਨਾਲ, ਦੂਜਾ ਗੋਦਾਮਾਂ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਜਾਂ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇਣ ਨਾਲ, ਅਤੇ ਤੀਜਾ ਡਿਸਟਿਲਰੀ, ਬਰੂਅਰੀ, ਗੋਦਾਮ ਤੋਂ ਨਸ਼ੀਲੇ ਪਦਾਰਥਾਂ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ। ਜਾਂ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਥਾਪਿਤ ਜਾਂ ਲਾਇਸੈਂਸਿੰਗ ਸਟੋਰੇਜ ਦੀ ਹੋਰ ਥਾਂ। ਨਸ਼ੀਲੇ ਪਦਾਰਥਾਂ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 24 ਵਿੱਚ ਨਿਸ਼ੀਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਕੋਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਸ਼ੇ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਤੋਂ ਵੱਧ ਮਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਚੀਫ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ ਧਾਰਾ 5 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਪ੍ਰਚੂਨ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਸੀਮਾ ਹੋਣ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਹੈ। , ਅਧਿਕਾਰਤ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ- (a) ਅਜਿਹੇ ਲੇਖਾਂ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ, ਵਿਕਰੀ ਜਾਂ ਸਪਲਾਈ ਲਈ ਇੱਕ ਲਾਇਸੈਂਸ; ਜਾਂ (c) ਉਸ ਲਈ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਪਰਮਿਟ। ਇਹ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1), ਅਤੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਅਤੇ

ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਪ੍ਰਿਤਪਾਲ ਸਿੰਘ (4) ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ-“(3) ਇੱਕ ਲਾਇਸੈਂਸਿੰਗ ਵਿਕਰੇਤਾ ਨੂੰ ਕਿਸੇ Y ਸਥਾਨ 'ਤੇ ਆਪਣੇ P° ਸੈਕਸ਼ਨ ਵਿੱਚ, ਉਸ ਦੇ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਸ਼ੀਲੇ ਪਦਾਰਥ ਦੀ ਇੱਕ ^ ਮਾਤਰਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ ਦਿੱਲੀ ਅਤੇ ^ n ਵਾਧੂ °^ ਅਜਿਹੀ ਮਾਤਰਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਚੀਫ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ ਧਾਰਾ 5 ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਹੋਰ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਚੂਨ ਦੁਆਰਾ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਸੀਮਾ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਸ ਵਿੱਚ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਪਰਮਿਟ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਮੋਹਰ ਸਿੰਘ, ਜੇ. ਤਰਫੋਂ; (4) ਉਪਰੋਕਤ ਉਪ-ਧਾਰਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਮੁੱਖ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਸ਼ੀਲੇ ਪਦਾਰਥ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦੀ ਲਗਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹੇ ਕਬਜ਼ੇ ਨੂੰ ਰੋਕ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 25 ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਸ਼ੀਲੇ ਪਦਾਰਥ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਤਰਾ ਨੂੰ ਇਸ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੇ ਨਾਲ ਰੱਖਣ ਦੀ ਮਨਾਹੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਯਾਤ, ਢੋਆ-ਢੁਆਈ, ਨਿਰਮਾਣ, ਪੈਦਾਵਾਰ ਜਾਂ ਇਕੱਠਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਇਹ ਜਾਣਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਉਸ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਡਿਊਟੀ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਧਾਰਾ 26 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੋਈ ਵੀ

ਸ਼ਰਾਬ ਦੀ ਬੋਤਲ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਨਹੀਂ ਰੱਖੀ ਜਾਵੇਗੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕੋਈ ਨਸ਼ਾ ਵੇਚਿਆ ਜਾਵੇਗਾ

ਅਥਾਰਟੀ ਅਤੇ ਉਸ ਲਈ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ? ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੇ ਚਾਰ ਪ੍ਰੋ ਵਿਸ਼ੇ ਹਨ , ਪਰ ਉਹ ਸਮੱਗਰੀ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਸੈਕਸ਼ਨ 27 ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਵਿੱਚ ਨਿਰਮਾਣ ਜਾਂ ਥੋਕ ਸਪਲਾਈ, ਜਾਂ ਦੇਸੀ ਸ਼ਰਾਬ ਦੀ ਥੋਕ ਜਾਂ ਪ੍ਰਚੂਨ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਲੀਜ਼ ਦੀ ਗ੍ਰਾਂਟ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਲੀਜ਼ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ। ਧਾਰਾ 28; ਫੌਜੀ ਛਾਉਣੀਆਂ ਵਿੱਚ ਮਨੂ ਫੈਕਟਰੀ ਅਤੇ ਸ਼ਰਾਬ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ , ਅਤੇ ਧਾਰਾ 29 25 ਸਾਲ ਤੋਂ ਘੱਟ ਉਮਰ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਵੇਚਣ ਦੀ ਮਨਾਹੀ ਨਾਲ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 30 ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਅਹਾਤੇ 'ਤੇ ਸੇਵਨ ਲਈ ਕੋਈ ਸ਼ਰਾਬ ਜਾਂ ਨਸ਼ੀਲੇ ਪਦਾਰਥ ਵੇਚਣ ਦਾ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ , ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਅਜਿਹੇ ਅਹਾਤੇ ਨੂੰ ਕਾਰੋਬਾਰ, ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਜਾਂ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਲਈ ਕੰਮ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਤਾਂ ਮਿਹਨਤਾਨੇ ਦੇ ਨਾਲ ਜਾਂ ਬਿਨਾਂ. , 25 ਸਾਲ ਤੋਂ ਘੱਟ ਉਮਰ ਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਮਰਦ ਜਾਂ ਕੋਈ ਔਰਤ ਅਜਿਹੇ ਅਹਾਤੇ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਜਨਤਾ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹੀ ਸ਼ਰਾਬ ਜਾਂ ਨਸ਼ੀਲੇ ਪਦਾਰਥ ਦਾ ਸੇਵਨ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤਿੰਨ ਅਧਿਆਵਾਂ ਦੇ ਬਾਅਦ , V ਤੋਂ VII, ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਡਿਊਟੀਆਂ ਅਤੇ ਫੀਸਾਂ, ਲਾਇਸੈਂਸ, ਪਰਮਿਟ ਅਤੇ ਪਾਸ, ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀਆਂ ਡਿਊਟੀਆਂ ਦੇ ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦੇ ਹਨ। ਅਧਿਆਇ VIII ਵਿੱਚ ਆਮ ਉਪਬੰਧ ਹਨ, ਅਤੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 58(1) ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਚੀਫ਼ ਕਮਿਸ਼ਨਰ , ਅਧਿਸੂਚਨਾ ਦੁਆਰਾ, ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਨਿਯਮ ਬਣਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਇਸ ਸਮੇਂ ਲਈ ਲਾਗੂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਆਬਕਾਰੀ ਮਾਲੀਆ, ਅਤੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਫਿਰ ਕੁਝ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਪਹਿਲੂਆਂ ਜਾਂ ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਮੁੱਖ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨਿਯਮ ਬਣਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 59 ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਆਬਕਾਰੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ, ਨਿਰਮਾਣ, ਸਪਲਾਈ, ਸਟੋਰੇਜ਼ ਸਮੇਤ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਯਮ ਬਣਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਨਸ਼ੀਲੇ ਪਦਾਰਥ ਦੀ ਵਿਕਰੀ, pur-Pntpa] ਸਿੰਘ ਲਈ ਸ਼ਰਾਬ ਦੀ ਬੋਤਲਾਂ ਦੀ ਵਿਕਰੀ, ਅਤੇ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ, ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੁਆਰਾ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ, ਕੋਈ ਲਾਇਸੈਂਸ, ਪਰਮਿਟ ਜਾਂ ਪਾਸ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਦਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ। ਅਧਿਆਇ IX ਆਖਰੀ ਹੈ

ਅਧਿਆਇ ਜੋ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਪਰਾਧਾਂ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਲਈ ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦਾ ਹੈ। ਐਕਟ, ਜਦੋਂ ਦਿੱਲੀ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਨੂੰ ਪ੍ਰਸਤਾਵਨਾ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ^{Mehar Singh, J.} ਵਧਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਐਕਟ ਦੇ ਪ੍ਰੋਵਿਜ਼ਨਜ਼, ਜਿਸਦਾ ਉੱਪਰ ਕੁਝ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਆਬਕਾਰੀ ਮਾਲੀਏ ਦੇ

ਮਾਮਲੇ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਨਿਯਮ ਨਾਲ ਵੀ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ। ਆਯਾਤ, ਨਿਰਯਾਤ, ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ, - ਨਿਰਮਾਣ, ਵਿਕਰੀ ਅਤੇ ਸ਼ਰਾਬ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ 'ਤੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਅਤੇ ਨਿਯੰਤਰਣ । ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਐਕਟ ਦੀ ਨੀਤੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣ ਵਾਲੀਆਂ ਵਸਤੂਆਂ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਆਬਕਾਰੀ ਮਾਲੀਆ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨ ਲਈ ਜੁਰਮਾਨਾ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਇਸ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਸ਼ਰਾਬ ਨੂੰ ਇਸ ਦੇ ਲਗਭਗ ਸਾਰੇ ਪਹਿਲੂਆਂ ਵਿੱਚ ਨਿਯੰਤ੍ਰਿਤ ਅਤੇ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਤੂਲ ਨਾਲ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਆਬਕਾਰੀ ਮਾਲੀਆ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਰਾਖੀ ਕਰਨ ਲਈ, ਪਰ ਜਨਤਕ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਵੀ। ਸ਼ਰਾਬ ਦੀ ਸਿਰਫ਼ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਾਤਰਾ ਹੀ ਰੱਖੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ (ਸੈਕਸ਼ਨ 5)।, ਨਿਰਯਾਤ ਅਤੇ ਟ੍ਰਾਂਸਪੋਰਟ ਲਾਇਸੈਂਸ ਅਤੇ ਪਾਸ (ਸੈਕਸ਼ਨ 16, 18 ਅਤੇ 19) ਦੇ ਅਧੀਨ ਹਨ। ਸ਼ਰਾਬ ਦੇ ਉਤਪਾਦਨ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ (ਧਾਰਾ 20), ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਸਦਾ ਕਬਜ਼ਾ (ਸੈਕਸ਼ਨ 24), ਅਤੇ ਵਿਕਰੀ (ਸੈਕਸ਼ਨ 26) ਵੀ ਹੈ। ਸਿਪਾਹੀਆਂ ਨੂੰ ਸ਼ਰਾਬ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਸੀਮਤ ਹੈ (ਸੈਕਸ਼ਨ 28), ਇਸਦੀ ਵਿਕਰੀ 25 ਸਾਲ ਤੋਂ ਘੱਟ ਉਮਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਮਨਾਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਔਰਤਾਂ (ਸੈਕਸ਼ਨ 29), ਅਤੇ ਸ਼ਰਾਬ ਵੇਚਣ ਦੇ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇ ਨਾਲ ਅਹਾਤੇ 'ਤੇ ਔਰਤਾਂ ਦੇ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਦੀ ਮਨਾਹੀ ਹੈ (ਧਾਰਾ 30)। ਸਪੱਸ਼ਟ ਸੰਕੇਤ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਜਨਤਕ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਹਨ।

22 ਮਾਰਚ 1952 ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਅਧਿਸੂਚਨਾ ਨੰ. 769-ਈਐੱਡਟੀ-52/1275 ਜਾਰੀ ਕਰਕੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3(14) ਤਹਿਤ 37 ਆਤਮਿਕ ਤਿਆਰੀਆਂ ਨੂੰ ਸ਼ਰਾਬ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਸੇ ਦਿਨ ਇੱਕ ਹੋਰ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੰ. 769-ਈਐੱਡਟੀ. - 52/1275, ਇਸਨੇ ਪੰਜਾਬ ਨਸ਼ਾਖੋਰੀ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਪ੍ਰੀ ਪਰੈਸ਼ਨ, ਆਯਾਤ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ। ਨਿਰਯਾਤ, ਆਵਾਜਾਈ, ਕਬਜ਼ਾ ਅਤੇ ਵਿਕਰੀ ਨਿਯਮ, 1962, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5, 6, 16, 17, 18, 24 ਅਤੇ 58 ਦੇ ਅਧੀਨ। ਤਤਕਾਲੀ ਦਿੱਲੀ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਨੇ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3(14) ਦੇ ਤਹਿਤ 19 ਫਰਵਰੀ, 1953 ਨੂੰ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੰਬਰ ਐੱਫ. 10(16)/52-ਆਰਐੱਡਜੇ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ 37 ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਤਿਆਰੀਆਂ ਨੂੰ ਸ਼ਰਾਬ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸੇ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਇਸੇ ਨੰਬਰ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਨੇ ਦਿੱਲੀ ਨਸ਼ਾਖੋਰੀ ਆਤਮਿਕ ਤਿਆਰੀਆਂ, ਆਯਾਤ, ਨਿਰਯਾਤ, ਆਵਾਜਾਈ, ਕਬਜ਼ਾ ਅਤੇ ਵਿਕਰੀ ਨਿਯਮ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ। 1952, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5, 6, 16, 17, 18, 24 ਅਤੇ 58 ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ। ਦਿੱਲੀ 1952 ਦੇ ਨਿਯਮ ਹਨ ਪੰਜਾਬ 1952 ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਵਰਚੁਅਲ ਕਾਪੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਠੋਸ ਸੋਧ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਪਰ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਦੀ ਕ੍ਰਿਪਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਮਾਮੂਲੀ ਸੋਧਾਂ ਹਨ । ਇਸ ਦਾ ਕਾਰਨ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਮਕਸਦ ਲਈ ਦਿੱਲੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਕੋਲ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਨਾਲ ਤੁਲਨਾਯੋਗ ਅਹੁਦੇ ਅਤੇ ਦਫਤਰ ਨਹੀਂ ਸਨ ਅਤੇ ਹੁਣ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹਨ। 1961 ਦੇ ਦਿੱਲੀ ਨਿਯਮ 1952 ਦੇ ਦਿੱਲੀ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਸੋਧਦੇ ਹਨ ਪਰ ਵੱਡੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਨਵੇਂ ਵਿਕਾਸ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਕੁਝ ਮਾਮੂਲੀ ਸੋਧਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਬਿਲਕੁਲ ਉਸੇ ਪੈਟਰਨ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹਨ । ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਨਿਯਮਾਂ 11, 11 ਏ, 13 ਅਤੇ 14 ਦਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼

ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਬਾਕੀ ਨਿਯਮਾਂ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ 'ਤੇ ਗੈਰ-ਵਾਜ਼ਬ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਲਗਾਉਣ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਆਮ ਚੁਣੌਤੀ ਹੈ। ਵਕੀਲ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਖਾਸ ਨਿਯਮਾਂ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਉਸ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ 1961 ਦੇ ਨਿਯਮ 2, 3, 3A, 4, 5A, 7, 9, 10 (E), 12, 17A, 23 (ii), ਅਤੇ 24 ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਹਨ। ਕਿਉਂਕਿ 1961 ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦਾ ਪੈਟਰਨ 1952 ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਪੈਟਰਨ ਤੋਂ ਭੌਤਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵੱਖਰਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਸਿਰਫ 1952 ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜੋ 1961 ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਨਾਲ ਤੁਲਨਾਯੋਗ ਹਨ।

1952 ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 1(f) ਨੂੰ ਨਸ਼ਾ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਤਿਆਰੀਆਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਉਸੇ ਮਿਤੀ ਦੀ ਇੱਕ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਸੂਚੀਬੱਧ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ 'ਉਹਨਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਜਿਸ ਵਿੱਚ 37 ਅਜਿਹੀਆਂ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਤਿਆਰੀਆਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। 1961 ਵਿੱਚ, ਨਿਯਮ ਇਸ ਅਰਥ ਨੂੰ ਚੀਫ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੰਬਰ F. 10(27)/61-Fin ਦੇ ਕਾਰਨ ਬਦਲਦੇ ਹਨ। (ਈ) (i) 7 ਦਸੰਬਰ, 1961 ਦੀ। ਜੋ ਅਧਿਸੂਚਨਾ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3(14) ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਐਕਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ 20 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਬੂਤ ਵਾਲੀਆਂ ਅਲਕੋਹਲ ਵਾਲੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਤਿਆਰੀਆਂ ਨੂੰ ਸ਼ਰਾਬ ਕਰਾਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। 1952 ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 2 ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਤੇ ਕਲੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਤਰਫ਼ੋਂ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫਾਰਮ MC 12 ਵਿੱਚ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਅਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਵੀ ਨਸ਼ੀਲੇ ਪਦਾਰਥਾਂ ਦੀਆਂ ਤਿਆਰੀਆਂ ਦਾ ਨਿਰਮਾਣ ਜਾਂ ਤਿਆਰ ਜਾਂ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਕਬਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। 1961 ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਨਿਯਮ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ ਹੈ, ਸਿਵਾਏ "ਕਲੈਕਟਰ" ਸ਼ਬਦ ਲਈ 'ਸਮਰੱਥ ਆਬਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ' ਸ਼ਬਦ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨਿਯਮ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਨਿਯਮ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਲਾਇਸੈਂਸ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਮੈਡੀਕਲ ਅਤੇ ਟਾਇਲਟ ਤਿਆਰੀਆਂ (ਆਬਕਾਰੀ ਡਿਊਟੀ) ਐਕਟ, 1955 (1955 ਦਾ ਐਕਟ 16) ਅਧੀਨ ਲਾਇਸੈਂਸ ਮੌਜੂਦ ਹੈ। ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਦੋਨਾਂ ਸਮੂਹਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿਯਮ ਇੱਕੋ ਜਿਹਾ ਹੈ ਸਿਵਾਏ ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿ ਇਹ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਇਸਦੇ ਅਧੀਨ ਲਾਇਸੈਂਸ ਲੈਣ ਦੀ ਲੋੜ ਤੋਂ ਰਾਹਤ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਉਸਦੇ ਕੋਲ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ 1955 ਦੇ ਐਕਟ 16 ਦੇ ਤਹਿਤ ਲਾਇਸੈਂਸ ਹੈ। 1952 ਦੇ ਨਿਯਮ 3 ਨਿਯਮ 3 ਅਤੇ 3 ਏ ਦੇ ਨਾਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। 1961 ਦੇ ਨਿਯਮ ਨਿਯਮ 3 ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਪੈਂਟਪਾਲ ਸਿੰਘ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਨਸ਼ੀਲੀ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਤਿਆਰੀਆਂ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੀਆਂ, ਸਿਵਾਏ (i) ਇੱਕ ਰਜਿਸਟਰਡ ਪ੍ਰੈਕਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਨੁਸਖੇ ਦੀ ਅਥਾਰਟੀ 'ਤੇ ਮਰੀਜ਼ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ' - ਦਿੱਲੀ ਅਤੇ ਜਾਂ ਤਾਂ ਰਜਿਸਟਰਡ ਪ੍ਰੈਕਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਖੁਦ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦੁਆਰਾ ਲਾਇਸੈਂਸਧਾਰਕ; (ii) ਇੱਕ ਰਜਿਸਟਰਡ ਪ੍ਰੈਕਟੀਸ਼ਨਰ, ਜੋ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੌ ਆਪਣੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ

ਰੱਖ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਹਰ ਇੱਕ ਪੈਂਡ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਾ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਤਿਆਰੀ। 1961 ਦੇ ਨਿਯਮ J ਦਾ ਨਿਯਮ 3 ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨੰ ਵਿਅਕਤੀ ਕੋਲ, ਨਿਯਮ 3A ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਹੱਦ ਤੱਕ, ਅਧਿਕਾਰਤ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਤੇ ਇਹਨਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਲਾਇਸੈਂਸ ਜਾਂ ਪਰਮਿਟ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਸਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ

Mehar Singh, J.

ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਸ਼ੀਲੇ ਪਦਾਰਥਾਂ ਦੀਆਂ ਤਿਆਰੀਆਂ ਦੀ ਕੋਈ ਵੀ ਮਾਤਰਾ ਹੋਵੇਗੀ। ਨਿਯਮ 3 ਦੇ ਨਸ਼ੀਲੇ ਪਦਾਰਥਾਂ ਦੀਆਂ ਤਿਆਰੀਆਂ ਨੂੰ ਸੂਚੀਬੱਧ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਲਾਇਸੈਂਸ ਜਾਂ ਪਰਮਿਟ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਫੜੀਆਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਪਹਿਲੀ ਆਈਟਮ ਵਿੱਚ ਦੱਸੀਆਂ ਗਈਆਂ ਪਹਿਲੀਆਂ ਦੋ ਆਈਟਮਾਂ ਇੱਥੇ ਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਹਨ, ਜੋ ਐਲੋਪੈਥਿਕ ਤਿਆਰੀਆਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਨ ਅਤੇ (a) ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਕਿਸੇ ਮਰੀਜ਼ ਦੁਆਰਾ ਅਤੇ ਰਜਿਸਟਰਡ ਪ੍ਰੈਕਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨੁਸਖੇ ਦੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਅਤੇ ਰਜਿਸਟਰਡ ਪ੍ਰੈਕਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਖੁਦ ਜਾਂ ਲਾਇਸੰਸਧਾਰਕ ਦੁਆਰਾ ਭੇਜੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ; (ਬੀ) ਇੱਕ ਰਜਿਸਟਰਡ ਪ੍ਰੈਕਟੀਸ਼ਨਰ 900 ਮਿਲੀਲੀਟਰ ਤੱਕ ਹਰੇਕ ਅਜਿਹੀ ਤਿਆਰੀ ਦਾ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ। 1952 ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 3 ਜਾਂ 1961 ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 3A ਦਾ ਮੁੜ ਮੁੱਖ ਹਿੱਸਾ ਸਮੱਗਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ 1952 ਦਾ ਨਿਯਮ 3, ਨਿਯਮ ਅਮਲੀ ਤੌਰ 'ਤੇ 1961 ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 3A(1) (a) ਅਤੇ (b) ਦੇ ਸਮਾਨ ਹਨ। ਅਤੇ 1961 ਦੇ ਨਿਯਮ 3 ਦੇ ਸਾਰੇ ਨਿਯਮ ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਨਿਯਮ 3A ਵਿੱਚ ਦੱਸੀਆਂ ਮਾਤਰਾਵਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਇੱਕ ਲਾਇਸੈਂਸ ਜਾਂ ਪਰਮਿਟ ਲੈਣਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ।

ਵਾਧੂ ਮਾਤਰਾ. 1952 ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ, ਨਿਯਮ 4j ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਲਾਇਸੈਂਸ ਜਾਂ ਇੱਕ ਰਜਿਸਟਰਡ ਪ੍ਰੈਕਟੀਸ਼ਨਰ ਇੱਕ ਪਰਮਿਟ ਅਤੇ ਕਲੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਪਾਸ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ 'ਤੇ ਨਿਯਮ 3 ਆਯਾਤ, ਨਿਰਯਾਤ ਜਾਂ ਟ੍ਰਾਂਸਪੋਰਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। 1961 ਦੇ ਨਿਯਮ 4 ਵਿੱਚ, ਨਿਯਮਾਂ ਦਾ ਮੂਲ ਹਿੱਸਾ ਸ਼ਬਦ ਲਈ ਇੱਕੋ ਜਿਹਾ ਹੈ, ਪਰ ਇੱਕ ਲਾਇਸੈਂਸੀ ਜਾਂ ਰਜਿਸਟਰਡ ਪ੍ਰੈਕਟੀਸ਼ਨਰ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਮਿਓਪਾਥਿਕ ਪ੍ਰੈਕਟੀਸ਼ਨਰ, ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਮੈਡੀਕਲ ਪ੍ਰੈਕਟੀਸ਼ਨਰ ਜਾਂ ਪਰਮਿਟ ਧਾਰਕ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। 1952 ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਨਿਯਮ, 5 ਏ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ 1961 ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਨਿਯਮ ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਪਰਮਿਟ-ਧਾਰਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਆਬਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਪਰਮਿਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਜਿਹੀ ਮਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਨਸ਼ਾ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਤਿਆਰੀਆਂ ਨੂੰ ਪੋਰਟ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਫਸਰ, 1952 ਅਤੇ 1961 ਦੇ ਦੋਵਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿਯਮ 7 ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਸ਼ੀਲੇ ਪਦਾਰਥਾਂ ਦੀ ਹਰ ਖੋਪ ਦੇ ਨਾਲ ਕਲੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਪਾਸ, ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਤਿਆਰੀਆਂ, ਆਯਾਤ, ਨਿਰਯਾਤ ਜਾਂ ਆਵਾਜਾਈ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਹਨਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਲਾਇਸੈਂਸੀ, ਇੱਕ ਰਜਿਸਟਰਡ ਪ੍ਰੈਕਟੀਸ਼ਨਰ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹਸਪਤਾਲ ਜਾਂ ਡਿਸਪੈਂਸਰੀ ਦੇ ਇੰਚਾਰਜ ਮੈਡੀਕਲ ਪ੍ਰੈਕਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਨਸ਼ੀਲੇ ਪਦਾਰਥਾਂ ਦੀਆਂ ਤਿਆਰੀਆਂ ਵੇਚੀਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ, ਪਰ ਨਿਯਮ 9 1961 ਦੇ

ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਤੀਜੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ (ਇੰਚਾਰਜ ਮੈਡੀਕਲ ਪ੍ਰੋਕਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ) ਇੱਕ ਹਸਪਤਾਲ ਜਾਂ ਡਿਸਪੈਂਸਰੀ ਦਾ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਮਿਓਪੈਥਿਕ ਪ੍ਰੋਕਟੀਸ਼ਨਰ ਜਾਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮੀਟ-ਹੋਲਡਰ ਨੂੰ ਜੋੜਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਲਾਇਸੈਂਸ ਜਾਂ ਪਰਮਿਟ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਦੋਵਾਂ ਸਮੂਹਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿਯਮ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਅੰਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਨਿਯਮ 1952 ਦਾ ਨਿਯਮ 10 ਇੱਕ ਲਾਇਸੈਂਸਧਾਰਕ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਲਾਇਸੈਂਸਧਾਰਕ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਕੁਝ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਨਸ਼ੀਲੇ ਪਦਾਰਥਾਂ ਦੀਆਂ ਤਿਆਰੀਆਂ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਹੈ, ਪਰ 1961 ਦਾ ਨਿਯਮ 10,

ਨਿਯਮ ਛੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਲਾਇਸੈਂਸਧਾਰੀ ਆਪਣੀ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਅਜਿਹੀਆਂ ਤਿਆਰੀਆਂ ਵੇਚ ਸਕਦਾ ਹੈ , ਅਤੇ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਆਈਟਮ (ਈ) 'ਇੱਕ ਰਜਿਸਟਰਡ- ਪ੍ਰੋਕਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਨੁਸਖਾ ਰੱਖਣ ਵਾਲਾ ਵਿਅਕਤੀ।- ਅਜਿਹੇ ਨੁਸਖੇ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ *; ਅਤੇ ਇਹ 1952 ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 10 ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ, 1952 ਦੇ ਨਿਯਮ 12 ਅਤੇ 13 ਦੇ ਨਿਯਮ 1961 ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 12 ਅਤੇ 13 ਦੇ ਸਮਾਨ ਹਨ, ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿ ਨਿਯਮ 13 ਵਿੱਚ ਮਾਤਰਾ 1952 ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਚਾਰ ਡਰਾਮ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਹੈ 1961 ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਅੱਠ ਡਰਾਮ ਬਣਾਏ ਗਏ ਹਨ। ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ, ਨਿਯਮ 12 ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਲਾਇਸੈਂਸਧਾਰਕ ਜਾਂ ਇੱਕ ਰਜਿਸਟਰਡ ਪ੍ਰੋਕਟੀਸ਼ਨਰ ਇੱਕ ਰਜਿਸਟਰਡ ਪ੍ਰੋਕਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਨੁਸਖੇ 'ਤੇ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਵਾਰ ਨਸ਼ੀਲੇ ਪਦਾਰਥਾਂ ਦੀਆਂ ਤਿਆਰੀਆਂ ਵੇਚ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਖੁਰਾਕ ਦੀ ਦੁਹਰਾਈ ਨੂੰ ਨੁਸਖੇ 'ਤੇ ਅੰਤਰਾਲ ਦੇ ਨਾਲ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਸਮਾਨ. ਇਸ ਨਿਯਮ ਦੇ ਪ੍ਰਵਾਨ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਨੁਸਖਾ ਨੁਸਖੇ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਅੰਤਰਾਲ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋਣ 'ਤੇ ਅਜਿਹੀ ਤਿਆਰੀ ਦੇ ਚਾਰ ਡਰਾਮਾਂ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ , ਤਾਂ ਮੁੜ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਨੁਸਖੇ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਕੋਈ ਵਿਕਰੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਨਿਯਮ 13 ਇਹ ਤਜਵੀਜ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਡੀਕਲ ਪ੍ਰੋਕਟੀਸ਼ਨਰ 'ਤੇ ਖਰੀਦੇ ਜਾ ਸਕਣ ਵਾਲੇ ਨਸ਼ੀਲੇ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਪ੍ਰੀ ਪੈਰਾਸ਼ਨ ਦੀ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਮਾਤਰਾ ਅੱਠ ਡਰਾਮ ਜਾਂ ਇੱਕ ਤਰਲ ਔਂਸ ਹੈ, ਇਸ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਥੋਕ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਵਜੋਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਪਰਮਿਟ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਕੁਝ ਵੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਨਿਯਮ 13 ਉਸ ਮਾਤਰਾ ਨੂੰ ਦੁੱਗਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੇ ਡਾਕਟਰੀ ਨੁਸਖੇ 'ਤੇ ਖਰੀਦੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। 1952 ਦੇ ਨਿਯਮ 14 ਦੇ ਨਿਯਮ ਕੁਲੈਕਟਰ ਜਾਂ ਇਸ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਫਰਮ ਨੂੰ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਕਿ ਡਰੱਗ ਕੰਟਰੋਲ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਲਾਇਸੈਂਸ ਧਾਰਕ ਹੈ, ਇੱਕ ਯੋਗ ਜਾਂ ਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਵਿਅਕਤੀ ਵਜੋਂ ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਹੋਣ . 1961 ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦਾ ਨਿਯਮ 14 ਅਸਲ

ਵਿੱਚ ਉਹੀ ਹੈ ਪਰ ਐਨੂ ਮੈਰਿਸ਼ਨ ਬੋਡਾ ਹੋਰ ਖਾਸ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਅਜਿਹੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਕੈਮਿਸਟਾਂ ਅਤੇ ਡਰੱਗਿਸਟਾਂ ਨੂੰ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਪਾਥ ਕੈਮਿਸਟ ਅਤੇ ਪ੍ਰੈਕਟੀਸ਼ਨਰ, ਜਾਂ ਜਨਰਲ ਸਟੋਰਾਂ, ਅਤੇ/ਜਾਂ ਟਾਇਲਟ ਦੀਆਂ ਤਿਆਰੀਆਂ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਤੱਤ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਵਿੱਚ ਲੱਗੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ। 1952 ਦੇ ਨਿਯਮ 1961 ਦੇ ਨਿਯਮ 17A ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਕੋਈ ਨਿਯਮ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਨਿਯਮ ਸੀਮਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਨਿਯਮ 3A ਅਤੇ 13 ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਾਤਰਾ ਤੋਂ ਵੱਧ ਮਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਨਸ਼ੀਲੇ ਪਦਾਰਥਾਂ ਦੇ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਤਿਆਰੀਆਂ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਪਰਮਿਟ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਿਰਫ ਇਸ ਵਿੱਚ ਨਾਮਜ਼ਦ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਨਿਯਮ 23 (ii) ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਦੋਵਾਂ ਸਮੂਹਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿਰਦਿਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੋਰ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਮੁੱਖ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 8058-ਕਾਮਰਸ, ਮਿਤੀ 3 ਅਕਤੂਬਰ, 1935, ਦੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਦਿੱਲੀ ਸ਼ਰਾਬ ਲਾਇਸੈਂਸ ਨਿਯਮ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਕੰਮ ਦੇ ਘੰਟਿਆਂ ਅਤੇ ਬੰਦ ਦਿਨਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਪਰਿਵਰਤਨਸ਼ੀਲ ਪਰਿਵਰਤਨ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ। 1952 ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਨਿਯਮ 4 ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ 1961 ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਨਿਯਮ ਸਿਰਫ ਇਹੀ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਨਿਯਮ ਵਿਦੇਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਆਯਾਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਸ਼ੀਲੇ ਪਦਾਰਥਾਂ ਦੀਆਂ ਤਿਆਰੀਆਂ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਡਾਕਟਰੀ ਤਿਆਰੀਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਸਵੈ-ਤਿਆਰ ਅਲਕੋਹਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਆਯੁਰਵੈਦਿਕ ਜਾਂ ਯੂਨਾਨੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀਆਂ ਅਧੀਨ ਬਣਾਈਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਦਵਾਈਆਂ ਦੀ। ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਦੋ ਸਮੂਹਾਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠੇ ਲੈਣ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕੋ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਪਦਾਰਥ ਜਾਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਭਿੰਨਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਕੁਝ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿੱਚ 1961 ਦੇ ਨਿਯਮ 1952 ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਨਾਲੋਂ ਵਧੇਰੇ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਅਤੇ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਹਨ, ਪਰ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਤੱਤ ਅਮਲੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਹੀ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਨਿਯਮ ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ ਤੌਰ 'ਤੇ 20 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਤੋਂ ਵੱਧ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਅਲਕੋਹਲ ਵਾਲੇ ਨਸ਼ੀਲੇ ਪਦਾਰਥਾਂ ਦੇ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਪੂਰਵ ਪਰੀਸ਼ਨਾਂ ਦੀ ਵਿਕਰੀ, ਕਬਜ਼ੇ, im ਪੋਰਟ, ਨਿਰਯਾਤ ਅਤੇ ਆਵਾਜਾਈ ਦੇ ਨਿਯਮ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਜਿਸ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਅਤੇ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਪਾਬੰਦੀ ਦੇ ਨਾਲ, ਬਿਨਾਂ ਲਾਇਸੈਂਸ ਜਾਂ ਪਰਮਿਟ, ਨਿਯਮਾਂ 12 ਅਤੇ 13 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀਮਾ ਤੱਕ। ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਸਾਰੇ ਨਿਯਮ ਸ਼ਰਾਬ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਨ ਜੋ ਧਾਰਾ 5 ਅਤੇ 24 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਰੱਖੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਲਾਇਸੈਂਸ ਅਤੇ ਪਾਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸ਼ਰਾਬ ਦੀ ਦਰਾਮਦ, ਨਿਰਯਾਤ ਅਤੇ ਟ੍ਰਾਂਸਪੋਰਟ ਸੈਕਸ਼ਨ 16 ਤੋਂ 19 ਤੱਕ। ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਉਹ ਧਾਰਾ 26 ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਸਾਰੇ ਨਿਯਮ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਐਕਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਚੀਫ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੀ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਧਾਰਾ 58 ਦੁਆਰਾ ਵੀ ਕਵਰ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

37 ਨਸ਼ੀਲੇ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਤਿਆਰੀਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, 1952 ਦੇ ਨਿਯਮ ਜੋ ਕਿ 1961 ਦੇ

ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਪਾਈਆਂ ਜਾਣ ਵਾਲੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਹਨ, 1961 ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੱਕ ਜਾਰੀ ਰਹੇ। ਡਾ . ਬਿਸ਼ੰਬਰ ਨਾਥ ਬਨਾਮ ਦ ਸਟੇਟ ਆਫ ; ਪੰਜਾਬ (1), ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਵੈਧਤਾ 1952 ਪ੍ਰਿਤਪਾਈ ਸਿੰਘ ਰੂਲਜ਼ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਸਨ। ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਨਿਯਮ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਬਣਾਏ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਪਾਬੰਦੀ ਲਗਾਈ ਗਈ ਹੈਲੇਖਾਂ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ! ਉਸੇ ਵਿੱਚ ਦੇ ਇੱਕਲਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈਦਿੱਲੀ ਅਤੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 19(1) ਦੀ ਧਾਰਾ (ਐਫ) ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਇੱਕ ਹੋਰ ਸ਼ਬਦ, ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਨੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ-

ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਇਕਸਾਰਤਾ। ਇਹ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮੇਹਰ ਸਿੰਘ, ਜੇ. -- -ਦਿੱਲੀ ਦੇ ਨਿਯਮ ਪੰਜਾਬ 1952 ਦੀ ਵਰਚੁਅਲ ਕਾਪੀ ਹਨਨਿਯਮ. 1952 ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਸ਼ੀਲੇ ਪਦਾਰਥਾਂ ਦੀਆਂ ਤਿਆਰੀਆਂ ਦੀਆਂ 37 ਵਸਤੂਆਂ ਦੀ ਵਿਕਰੀ, ਕਬਜ਼ੇ, ਆਯਾਤ, ਨਿਰਯਾਤ ਅਤੇ ਆਵਾਜਾਈ 'ਤੇ ਲਗਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਨੇ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਵਪਾਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਇਨ੍ਹਾਂ ਤਿਆਰੀਆਂ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿਚ, ਲਗਭਗ ਲਈ! ਨੌਂ ਸਾਲ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, 1961 ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਫਰੇਮ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, 1952 ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਵਪਾਰ ਜਾਂ ਮੈਡੀਕਲ ਪ੍ਰੈਕਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਜਨਤਾ ਦੁਆਰਾ ਮਹਿਸੂਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਭਿਆਸ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਲਈ ਨੁਕਸਾਨਦੇਹ ਸਾਬਤ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਹਿੱਤ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਵਪਾਰ ਅਤੇ ਸਿਹਤ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ। 1961 ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਜੋ ਅੰਤਰ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਉਹ ਹੈ 'ਸ਼ਰਾਬ' ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ 7 ਦਸੰਬਰ, 1961 ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ , ਚੀਫ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ 20 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਤੋਂ ਵੱਧ ਪਰੂਫ ਅਲਕੋਹਲ ਵਾਲੀ ਸਪਾਈਰੀ ਟੂਅਸ ਤਿਆਰੀਆਂ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3(14) ਅਧੀਨ ਸ਼ਰਾਬ। ਇਸ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਸਫਾਈ 1952 ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਸ਼ੀਲੇ ਪਦਾਰਥਾਂ ਦੀਆਂ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਤਿਆਰੀ ਦੀਆਂ 37 ਚੀਜ਼ਾਂ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਨਹੀਂ ਰਹੀ ਹੈ , ਪਰ ਹੁਣ 20 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਸਬੂਤ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਅਲਕੋਹਲ ਦੇ ਨਾਲ ਸਾਰੀਆਂ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਤਿਆਰੀਆਂ ਵਿੱਚ ਫੈਲ ਗਈ ਹੈ।

7 ਦਸੰਬਰ, 1961 ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਅਤੇ 13 ਦਸੰਬਰ, 1961 ਨੂੰ 1961 ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਢੁਕਵੀਆਂ, ਰਿੱਟਾਂ, ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ 1961 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰਬਰ 548-ਡੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ। ਪ੍ਰਤੀਕਿਰਿਆਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਸੂਚਨਾਵਾਂ ਅਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ 18 ਜੁਲਾਈ, 1963 ਤੱਕ ਉਸ ਪਟੀਸ਼ਨ 'ਤੇ ਵਾਪਸੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਤਾਰੀਖਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਮੁੱਖ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ 1, ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੰਬਰ ਐੱਫ. 10(27)/61-ਫਿਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ। (ਈ)(ii) 1 ਜਨਵਰੀ, 1962 ਨੂੰ, 1961 ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸੰਸ਼ੋਧਿਤ 1952 ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਤੋਂ ਆਰ. 4 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਕਈ ਆਈਟਮਾਂ ਨੂੰ ਛੋਟ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ। ਅਤੇ ਮੌਜੂਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨ (ਸਿਵਲ

ਰਿੱਟ ਨੰਬਰ 474-ਡੀ) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਆਫ 1964), ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਦੂਜਾ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ 5 ਫਰਵਰੀ 1962 ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਕੁਝ ਹੋਰ ਛੋਟਾਂ ਮਿਲੀਆਂ ਸਨ। ਜਦੋਂ 1961 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰਬਰ 548-ਡੀ, ਲਈ ਆਈ. 6 ਅਗਸਤ, 1964 ਨੂੰ ਪੀਡਿੰਗ, ਜੇ. ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸੁਣਵਾਈ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ। ਜਵਾਬਦੇਹ 1 ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀਆਂ ਦੋ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲੀਆਂ ਨਿਯਮਾਂ ਤੋਂ ਕਾਫ਼ੀ ਛੋਟਾਂ ਬਣਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਉਸ ਕੋਲ ਮੂਲ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕਰਨ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨਾਂ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਦੁਬਾਰਾ ਖਰੜਾ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦਾ ਵਿਕਲਪ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਬਾਅਦ ਵਾਲਾ ਬਦਲ ਚੁਣਿਆ। ਮੌਜੂਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨ ਸੀਫਿਰ 11 ਅਗਸਤ 1964 ਨੂੰ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਮੇਹਰ ਸਿੰਘ, ਜੇ. ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਰਿਟਰਨ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਕੁਝ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਹੋਈ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਬਲ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ।

ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਕੁਝ ਧਾਰਾਵਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਇਹ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕੁਝ ਨਿਯਮ ਉਹਨਾਂ ਭਾਗਾਂ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਨਹੀਂ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਅਤਿ ਵਿਹਾਰਕ ਹਨ। ਪਰ, ਕਿਉਂਕਿ ਬਹਿਸ ਦੌਰਾਨ ਅਜਿਹੇ ਸਾਰੇ ਭਾਗਾਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਸਿਰਫ ਧਾਰਾਵਾਂ ਦੀ ਸੂਹ ਹੀ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਆਵੇਗੀ ਜਿਸ 'ਤੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਸੁਣਵਾਈ ਦੌਰਾਨ ਆਪਣੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਨੂੰ ਅਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯਮਾਂ 11, ਐਚਏ ਅਤੇ 13 ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨਿਯਮ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਆਮ ਅਤੇ ਵਿਆਪਕ ਬਿਆਨ ਹਨ ਕਿ ਨਿਯਮ ਵਪਾਰ, ਮੈਡੀਕਲ ਪ੍ਰੈਕਟੀਸ਼ਨਰਾਂ 'ਤੇ ਗੈਰ-ਵਾਜਬ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਡਾਕਟਰੀ ਸਹਾਇਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਨਤਾ। ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯਮਾਂ ਦਾ ਅਮਲੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਅਤੇ ਉਸ ਵਰਗੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਵਪਾਰ ਨੂੰ ਅਧਰੰਗ ਕਰਨਾ ਹੈ ਅਤੇ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਡਾਕਟਰੀ ਸਹੂਲਤਾਂ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੋਟੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਆਧਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਕਈ ਵਾਰ ਦੁਹਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਪੱਖ ਤੋਂ ਵਾਪਸੀ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਪੈਟਰਨ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨੀ ਪਈ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਪੱਖ ਤੋਂ ਸਾਰੇ ਆਧਾਰਾਂ ਅਤੇ ਦਾਅਵੇ ਦਾ ਵਿਆਪਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯਮ ਐਕਟ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪੱਖੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਤੋਂ ਉਲਟ ਹਨ ਜਾਂ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਅਤੇ 19 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਮਲੇ ਦੇ ਆਧਾਰਾਂ ਦਾ ਵੇਰਵਾ ਅਤੇ ਰਿਟਰਨ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਜਵਾਬ ਨੂੰ ਇਸ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਜਾ

ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਨਾ ਤਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਸਾਰੇ ਆਧਾਰਾਂ ਦੀ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਸ ਫਾਰਮ ਵਿੱਚ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸੇ ਹੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ. ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਸੁਣਵਾਈ ਦੌਰਾਨ, ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਜਿਸ ਕਿਸਮ ਦੀ ਕੋਈ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਪਾਈ ਜਾਣੀ ਹੈ, ਉਸ ਤੋਂ ਕਿਤੇ ਵੱਧ ਸਪੱਸ਼ਟਤਾ ਨਾਲ ਦਲੀਲਾਂ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਇਆ। ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਪੱਖ ਤੋਂ ਖਾਸ ਦਲੀਲਾਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ

ਪ੍ਰਿਤਪਾਲ ਸਿੰਘ ਦੀ ਪੇਸ਼ੀ 'ਤੇ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਵਿਸਤਾਰ ਨੂੰ ਬਤੌਰ ਵਿਸਤਾਰ ਛੱਡਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਹਰ ਦਲੀਲ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਚੀਫ਼ ਕਮਾਂਡਰ ਨੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਮਿਸ਼ਨਰ ਦੀ ਵਾਪਸੀ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣਾ ਉਚਿਤ ਸਮਝਿਆ ਤਾਂ ਜੋ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਕਿ ਸ਼ਰਾਬ ਦੀ ਇੱਕ ਹੋਰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲੀ ਕਿਉਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਇਸ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਸਮੱਗਰੀ ਦੇ ਨਾਲ ਸਾਰੀਆਂ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਤਿਆਰੀਆਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। ਮੇਹਰ ਸਿੰਘ ਨਾਲੋਂ ਜੇ. 20 ਫੀਸਦੀ ਪਰੂਫ਼ ਅਲਕੋਹਲ। ਇਹ ਸਮਝਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪੀਣ ਯੋਗ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਤਿਆਰੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਇੰਨੀ ਵੱਧ ਗਈ ਸੀ ਕਿ 1952 ਦੇ ਨਿਯਮ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਲਈ ਅਯੋਗ ਪਾਏ ਗਏ ਸਨ। ਸ਼ਰਾਬ ਦੇ ਆਦੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਸ਼ਰਾਬ ਜਾਂ ਦੇਸੀ ਸ਼ਰਾਬ ਖਰੀਦਣ ਦਾ ਕੋਈ ਸਾਧਨ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਉਹ ਨਸ਼ਾ ਕਰਨ ਦੀ ਲਾਲਸਾ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕੈਮਿਸਟਾਂ ਤੋਂ ਸਸਤੇ ਟਿੰਚਰ ਖਰੀਦ ਰਹੇ ਸਨ। ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਤਿਆਰੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨੂੰ ਆਮ ਤੋਂ ਅਸਧਾਰਨ ਸਥਿਤੀ ਵੱਲ ਮੋੜਨ ਦੀਆਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈਆਂ ਸਨ। ਇਹ ਅੱਗੇ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਕਈ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵੱਡੀ ਮਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਨਸ਼ੀਲੇ ਪਦਾਰਥਾਂ ਦੀਆਂ ਤਿਆਰੀਆਂ ਦੀਆਂ ਕਈ ਵਸਤੂਆਂ, ਆਯਾਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਅਸਲ ਵਰਤੋਂ ਤੋਂ ਮੋੜ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਕਿਤੇ ਵੀ ਹਿਸਾਬ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਹ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਕਿ ਅਜਿਹੀਆਂ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਤਿਆਰੀਆਂ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵੇਚੀਆਂ ਜਾ ਰਹੀਆਂ ਹਨ, /ਵਿਸਕੀ ਦੇ ਪੈਗ ਵਾਂਗ। ਇਹ ਵਿਕਾਸ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ, ਜ਼ਾਹਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲੋਕ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ, 7 ਦਸੰਬਰ, 1961 ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਅਤੇ 1961 ਦੇ ਨਿਯਮ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਪੱਖ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ 'ਤੇ ਹੁਣ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਐਕਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ 20 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਬੂਤ ਵਾਲੀ ਸਮੱਗਰੀ ਦੇ ਨਾਲ ਸਾਰੀਆਂ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਤਿਆਰੀਆਂ ਨੂੰ ਸ਼ਰਾਬ ਹੋਣ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਪਹਿਲਾ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ 7 ਦਸੰਬਰ, 1961 ਨੂੰ ਧਾਰਾ 3(14) ਦੇ ਤਹਿਤ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਖਾਸ ਬਿਆਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕਿਸ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਜ਼ਾਹਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜੇ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੇ " ਇਸ ਦੇ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, 13 ਦਸੰਬਰ, 1961 ਦਾ ਇੱਕ ਦੂਜਾ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ

ਪਹਿਲੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ 13 ਦਸੰਬਰ, 1961 ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗੀ। ਗਜ਼ਟ ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਜੋ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਉਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਨੀਵਾਰ, 9 ਦਸੰਬਰ, 1961 ਦੀ ਮਿਤੀ ਹੈ। ਉਸ ਗਜ਼ਟ ਵਿੱਚ ਦੂਜਾ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ

13 ਦਸੰਬਰ, 1961 ਦੀ ਮਿਤੀ ਦੇ ਤਹਿਤ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਫੈਸਲਾ- ਜੇ ਦੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ 13, 1961, ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ 9 ਦਸੰਬਰ, 1961 ਦੇ ਗਜ਼ਟ ਵਿੱਚ ਪੰਜ ਦਿਨ ਪਹਿਲਾਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਉਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਦੂਜੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਕੋਈ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਹਾਲਾਤ ਵਿੱਚ, ਜਿਸ ਗਜ਼ਟ ਵਿੱਚ ਇਹ ਪ੍ਰਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਹੈ ਸਿਰਫ਼ ਕਾਗਜ਼ ਦਾ ਇੱਕ ਟੁਕੜਾ ਜੋ ਆਪਣੇਆਪਨੂੰ ਕੋਈ ਅਰਥ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ।* ਜੇ ਇਸ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਹਿਲਾ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਕਦੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਹ ਤੁਰੰਤ ਅਸਮਰੱਥ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ, ਜੇਕਰ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਪਹਿਲੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਇਸ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਵਾਪਸੀ ਵਿੱਚ, ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਪਾਸੇ; ਇਹ ਸਮਝਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਸਲੀਅਤ ਇਹ ਹੈ ਕਿ 13 ਦਸੰਬਰ 1961 ਦੀ ਦੂਜੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਹੋਰ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਸੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਉਸੇ ਮਿਤੀ ਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਤਿੰਨ ਹੋਰ 9 ਦਸੰਬਰ, 1961 ਦੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰੈਸ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਬਹੁਤ ਮਿਤੀ, ਭਾਵ 13 ਦਸੰਬਰ, 1961, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪੱਤਰ R.2 ਦੀ ਕਾਪੀ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ। ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰੈਸ ਵਿੱਚ ਛਪਾਈ ਦੀ ਗਲਤੀ ਹੋ ਗਈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਗਜ਼ਟ ਮਿਤੀ 9 ਦਸੰਬਰ, 13 ਦਸੰਬਰ 1961 ਦਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਅਤੇ 13 ਦਸੰਬਰ, 1961 ਦੇ ਦੂਜੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਸਮੇਤ 13 ਦਸੰਬਰ ਦੇ ਦੋ ਨੂੰ ਗਜ਼ਟ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਭੇਜੇ ਗਏ ਸਨ। ਇਸ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਐਡੀਸ਼ਨਲ ਸਾਲੀਸਿਟਰ-ਜਨਰਲ ਨੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਪੱਖ ਤੋਂ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਅਸਲ ਪ੍ਰਿੰਟਿੰਗ ਗਲਤੀ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ। ਦੂਜੀ ਸੂਚਨਾ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਜਨਤਾ ਸਰਕਾਰੀ ਗਜ਼ਟ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਦੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ 9 ਦਸੰਬਰ, 1961 ਦਾ ਸਰਕਾਰੀ ਗਜ਼ਟ ਪੜ੍ਹਿਆ, ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਮਿਤੀ ਵਾਲੀ ਦੂਜੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਪਾਇਆ। 13 ਦਸੰਬਰ, 1961 ਨੂੰ, ਉਹ ਗਜ਼ਟ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦਾ ਇਲਾਜ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ - ਸੰਭਾਵਿਤ ਤੱਥ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਿਰਫ਼ ਕਾਗਜ਼ ਦਾ ਚੂਰਾ ਸੀ। ਪਰ ਪਹਿਲੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ 7 ਦਸੰਬਰ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ 13 ਦਸੰਬਰ ਨੂੰ 1961 ਦੇ ਨਿਯਮ ਵੀ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਜੇਕਰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਵਾਂ 'ਤੇ ਖੁਦ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਹੁੰਦੀ, ਤਾਂ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਅਸਲ ਸਥਿਤੀ ਬਾਰੇ ਕਿਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਗਲਤੀ ਨਹੀਂ

ਹੋ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਸੰਭਾਵਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਇਹ ਕਿ ਪਹਿਲੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਅਤੇ ਨਿਯਮਦੇ 1961 13 ਦਸੰਬਰ ਤੋਂ ਕਾਰਜਸ਼ੀਲ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਹ ਦੂਜੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਵੀ ਹੈ। ਪਰ ਜੇ ਉਹ ਤਿੰਨਾਂ ਨੂੰ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਦਾ ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਗਲਤੀ ਦੀ ਕੋਈ ਥਾਂ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਹ ਪ੍ਰਿੰਟਿੰਗ ਗਲਤੀ, ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਦੂਜੀ ਸੂਚਨਾ ਜਾਂ ਪਹਿਲੀ ਸੂਚਨਾ ਨੂੰ ਅਯੋਗ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ, ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਪਹਿਲੀ ਸੂਚਨਾ ਨੂੰ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਪ੍ਰਬਲ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਵੱਲੋਂ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਕਿ 7 ਦਸੰਬਰ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ 1961, ਐਕਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਸ਼ਰਾਬ ਨੂੰ 20 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਸਬੂਤ ਦੇ ਨਾਲ ਸਾਰੀਆਂ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਤਿਆਰੀਆਂ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਨਾ ਇੱਕ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਅਤੇ ਠੋਸ ਕਾਨੂੰਨ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ, ਇੱਕ ਵਿਧਾਨਿਕ ਉਪਾਅ ਵਜੋਂ, ਧਾਰਾ 3(14) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੁਆਰਾ ਅਧਿਕਾਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਿਹੜਾ ਪ੍ਰਵਾਨ 'ਸ਼ਰਾਬ' ਕੀ ਹੈ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਉਪਬੰਧ ਹੈ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਜੇਕਰ ਐਕਟ ਦੀ ਮੁੱਖ ਸੰਸਥਾ ਵਿੱਚ, ਚੀਫ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਿਵਸਥਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਇਸ ਕਿਸਮ ਦੀ ਇੱਕ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ■ ਸਿਰਫ ਜਾਰੀਕਰਤਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਹਿਲੀ ਸੂਚਨਾ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਉਦਾਹਰਨ ਰਾਸ਼ਨ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ, ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਸੰਯੁਕਤ ਪ੍ਰਾਂਤ ਆਬਕਾਰੀ ਐਕਟ, 1910 (ਯੂਨਾਈਟਿਡ ਪ੍ਰੋਵਿੰਸਜ਼ ਐਕਟ 4 ਆਫ 1910) ਦੀ ਧਾਰਾ 4 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਇਹਨਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ- "ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪਦਾਰਥ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਐਕਟ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਕਿਸੇ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ 'ਸ਼ਰਾਬ', ਅਤੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ- "ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਤੇ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ d, ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਦੇਸੀ ਸ਼ਰਾਬ' ਅਤੇ 'ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਸ਼ਰਾਬ'। 1910 ਦੇ ਸੰਯੁਕਤ ਪ੍ਰਾਂਤ ਐਕਟ 4 ਵਿੱਚ ਸ਼ਰਾਬ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 3(11) ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, • ਜੋ ਕਿ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 3(14) ਵਿੱਚ 'ਸ਼ਰਾਬ' ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਬਿਲਕੁਲ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਕੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸੰਯੁਕਤ ਪ੍ਰਾਂਤ, ਜੋ ਕਿ ਹੁਣ ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਹੈ, ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਿਰਫ ਧਾਰਾ 4 ਦੇ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪਦਾਰਥ ਨੂੰ ਸ਼ਰਾਬ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਫਿਰ ਇਸ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 3(11) ਵਿੱਚ ਇਹ ਸ਼ਬਦ। ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 4 ਵਿੱਚ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਬਿਲਕੁਲ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸੰਯੁਕਤ ਪ੍ਰਾਂਤ ਐਕਟ 4 ਦੀ ਧਾਰਾ 4 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2)

1910. ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਵਿੱਚ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਕੀ ਹੈ 'ਐਕਟ-ਇਸ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਬੰਗਾਲ ਆਬਕਾਰੀ ਐਕਟ, 1909

(1909 ਦਾ ਬੰਗਾਲ ਐਕਟ 5) ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 3(14) ਅਤੇ 4 ਵਿੱਚ ਸ਼ਰਾਬ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਿਵਸਥਾ। ਐਕਟ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦੁਬਾਰਾ ਸ਼ਬਦਾਵਲੀ ਹੈ। 1910 ਦੇ ਸੰਯੁਕਤ ਪ੍ਰਾਂਤ ਐਕਟ 4 ਦੀ ਧਾਰਾ 4 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਵਜੋਂ 1909 ਦੇ ਬੰਗਾਲ ਐਕਟ 5 ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸਮਾਨਾਂਤਰ ਵਿਵਸਥਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਸ ਉਪ-ਧਾਰਾ ਦੀ ਸਿਰਫ ਸੰਯੁਕਤ ਪ੍ਰਾਂਤ ਐਕਟ 1910 ਦੇ 4 ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3(11) ਵਿੱਚ ਸ਼ਰਾਬ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅੰਤ ਵਿੱਚ 'ਸ਼ਰਾਬ' ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ 'ਕੋਈ ਵੀ ਪਦਾਰਥ ਜਿਸ ਨੂੰ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਸ਼ਰਾਬ ਐਲਾਨ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ' ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਾਰਥਕ ਸੰਚਾਲਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਕਾਨੂੰਨ. 1910 ਦੇ ਯੂਨਾਈਟਿਡ ਪ੍ਰੋਵਿੰਸ ਐਕਟ 4 ਦੀ ਧਾਰਾ 4 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਵਿੱਚ ਜੋ ਕੁਝ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਉਸੇ ਗੱਲ ਦਾ ਪੁਨਰ-ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੈ ਜੋ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸਾਵਧਾਨੀ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਹੀਂਹੋਰ. ਪਰ ਮੈਂ ਜਾਣੇ-ਪਛਾਣੇ ਐਡੀਸ਼ਨਲ ਸਾਲਿਸਟਰ-ਜਨਰਲ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਬਿਆਨ ਦਾ ਇੱਕ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ 1910 ਦੇ ਯੂਨਾਈਟਿਡ ਪ੍ਰੋਵਿੰਸ ਐਕਟ 4 ਦੀ ਧਾਰਾ 4 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਅਧਿਸੂਚਨਾ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪਦਾਰਥ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਪੂਰੇ ਐਕਟ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਸ਼ਰਾਬ। ਉਸੇ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 3(11) ਦੇ ਆਖਰੀ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਘੋਸ਼ਣਾ ਪੱਤਰ ਪੂਰੇ ਐਕਟ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇਜਿਵੇਂ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਵੀ ਚਾਹੁੰਦੀ ਸੀਐਕਟ ਦੇ ਇੱਕ ਹਿੱਸੇ ਲਈ ਅਜਿਹੀ ਘੋਸ਼ਣਾ। ਇਸ ਲਈ ਸੈਕਸ਼ਨ 4 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਨੂੰ ਉਹ ਰੂਪ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਇਹ ਨਾ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕੇ ਕਿ ਹਾਲਾਂਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਪੂਰੇ ਐਕਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਘੋਸ਼ਣਾ ਪੱਤਰ ਜਾਰੀ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ। ਇਸ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕਰੋ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਸੰਯੁਕਤ ਪ੍ਰਾਂਤ ਐਕਟ 1910 ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 4 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਵਰਗੇ ਉਪਬੰਧ ਦੀ ਗੈਰ-ਮੌਜੂਦਗੀ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ।

ਸਿੱਟਾ ਇਹ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3(14) ਵਿੱਚ 'ਸ਼ਰਾਬ' ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦਾ ਆਖਰੀ ਹਿੱਸਾ ਮੁੱਖ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਅਧਿਸੂਚਨਾ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਠੋਸ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਕਾਨੂੰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸਨੇ ਇਸ ਦੀ ਸ਼ਕਲ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਹੈ। . 7 ਦਸੰਬਰ, 1961 ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ। 'ਸ਼ਰਾਬ' ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡ ਸ਼ਿਪਜ਼ ਦੁਆਰਾ ਬੰਬੇ ਸਟੇਟ ਬਨਾਮ ਐਫ.ਐਨ. ਬਾਲਸਮ (2) ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਪੰਨਾ 702 ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪੰਨਾ 705 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸੂਬਾਈ

ਆਬਕਾਰੀ ਐਕਟ ਅਤੇ ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਪ੍ਰੈਕਟੀਕਲੀ ਲਈ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਸਾਰੇ ਐਕਟਾਂ ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 3 (14) ਦੇ ਪੈਰਾਗਰਾਫ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਪਾਸੇ * ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਆਬਕਾਰੀ ਐਕਟ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ 1910 ਦੇ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਐਕਟ 4 ਦੀ ਧਾਰਾ 4 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਵਰਗੀ ਕੋਈ ਵਿਵਸਥਾ ਹੈ। ਕੋਈ ਸਹਾਇਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਉਸ ਪ੍ਰੋ ਵਿਜ਼ਨ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਟੈਂਸ ਉਪਲਬਧ ਹੈ। ਜਿਸ ਨੂੰ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਹਿਲਾਂ, ਐਬਡੈਟ ਸਾਵਧਾਨੀ ਦੇ ਮਾਪਦੰਡ ਵਜੋਂ ਅਤੇ ਦੂਜਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਕ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸ ਵਿਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਨਾ ਸਿਰਫ ਪੂਰੇ ਐਕਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ, ਬਲਕਿ ਇਸਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਿੱਸੇ ਲਈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਮਾਣਿਕ ਰਾਮ 'ਅਹੀਰ ਬਨਾਮ ਸਮਰਾਟ ' (3) ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪੰਨਾ 134 'ਤੇ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦਿਆਂ ਪ੍ਰਿਤਪਾਲ ਸਿੰਘ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਆਧੁਨਿਕ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਆਖਿਆ ਹੁੰਦੀ ਹੈ

ਧਾਰਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਅਰਥ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਕੁਝ ਸ਼ਬਦਾਂ ਅਤੇ ਸਮੀਕਰਨਾਂ ਨੂੰ, ਜਾਂ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਕਨੂੰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਲਾਰਡ ਜੱਜ ਨਿਰੀਖਣ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਦੇ ਹਨ- ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ " ਇੱਕ ਨਿਯਮ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਅਸਪਸ਼ਟ ਜਾਂ ਅਸਪਸ਼ਟ ਹਨ ਅਤੇ ਮੇਹਰ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਾਢੇ ਹਨ। ਵਿਆਖਿਆ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ' ਕਿਉਂਕਿ ਜੇਕਰ ਇਹ ■ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਵਿਆਖਿਆ ਧਾਰਾ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸਨੂੰ ਇੱਕ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਕਾਨੂੰਨ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਵਿਆਖਿਆ ਦੀ ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਖਾਸ ਅਰਥ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਕਾਨੂੰਨ ਵੀ ਹੈ। ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਖਾਸ ਅਤੇ ਦੱਸੇ ਗਏ ਅਰਥਾਂ ਦਾ ਡੈਲਰੇਟਰੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਹਿੱਸਾ ਇੱਕ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਕਾਨੂੰਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਨੇ ਕੁਝ ਕਨੂੰਨਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਸਿਰਫ ਇਸ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਬੋਝ ਪਵੇਗਾ, ਜੋ ਕਿ ਇਸ ਪੱਖ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ 'ਆਪਣੀ ਦਲੀਲ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, 'ਕੋਈ ਸਟੀਕ ਅਤੇ ਇਕਸਾਰ ਵਿਧਾਨਕ ਅਭਿਆਸ ਦਿਖਾਉਣ ਲਈ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਇੱਕ ਵਿਆਖਿਆ ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਇੱਕ ਰੁਕਾਵਟ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3(14) ਦਾ ਆਖਰੀ ਹਿੱਸਾ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਐਕਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪਦਾਰਥ ਨੂੰ ਸ਼ਰਾਬ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਚੀਫ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਐਕਟ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਦਰੁਸਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ 7 ਦਸੰਬਰ 1961 ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਚੀਫ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਨੂੰ ਸੌਂਪੀ ਗਈ ਕਿਸੇ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ

ਕਰਦਿਆਂ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ (ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ। ਤੱਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਦੂਜਾ ਭਾਗ ਸੈਕਸ਼ਨ 3 (14) ਮੁੱਖ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਕਾਨੂੰਨ ਵਜੋਂ ਅਜਿਹੀ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਉਸ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

7 ਦਸੰਬਰ, 1961 ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੀ ਇਕ ਹੋਰ ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਤਿ-ਵਿਰੋਧੀ ਅਤੇ ਘਿਨਾਉਣੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਚੀਫ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਿਰਫ ਨਸ਼ੀਲੇ ਪਦਾਰਥਾਂ ਨਾਲ ਹੀ ਨਜਿੱਠ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਨਾ ਕਿ ਸ਼ਰਾਬ ਨਾਲ। ਗੈਰ-ਨਸ਼ੀਲੇ ਪਦਾਰਥ ਜਾਂ ਚਿਕਿਤਸਕ ਜਾਂ ਟਾਇਲਟ ਦੀਆਂ ਤਿਆਰੀਆਂ। ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਐਕਟ ਸਿਰਫ ਨਸ਼ੀਲੀ ਸ਼ਰਾਬ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਚੀਫ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 3(14) ਦੇ ਤਹਿਤ ਐਕਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਕੋਈ ਵੀ ਪਦਾਰਥ, ਜੋ ਨਸ਼ਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਨੂੰ ਸ਼ਰਾਬ ਐਲਾਨਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਰਿਟਰਨ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਹੈ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਨਾ ਤਾਂ ਦੇ ਅਪ੍ਰਗਟ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨਾਂ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ 1961 ਦੇ ਨਿਯਮ ਗੈਰ-ਨਸ਼ੀਲੇ ਪਦਾਰਥਾਂ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਨ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕਰਦੇ ਹਨ ਪਰ ਫਿਰ ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਅਜਿਹੀਆਂ ਤਿਆਰੀਆਂ ਚਿਕਿਤਸਕ ਅਤੇ ਟਾਇਲਟ ਦੀਆਂ ਤਿਆਰੀਆਂ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਤਾਂ 20 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਅਲਕੋਹਲ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਇਸ ਪਹਿਲੂ 'ਤੇ ਪਾਰਟੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੋਈ ਮਤਭੇਦ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਮੌਤੀ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ

ਲਾਲ ਚੰਦਰ ਬਨਾਮ ਸਮਰਾਟ (4), ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ- “ਇੱਕ ਐਕਸਾਈਜ਼ਬਲ ਆਰਟੀਕਲ ਸ਼ਰਾਬ ਹੋਣ ਲਈ ਨਸ਼ੀਲੀ ਸ਼ਰਾਬ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਸਾਰੇ ਤਰਲ ਪਦਾਰਥਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਰਾਬ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਂਦੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਨਸ਼ਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ। ਹੁਣ, ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਡਰੱਗ ਕਲਪਨਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ ਇੱਕ ਨਸ਼ੀਲੀ ਸ਼ਰਾਬ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਵਰਤਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਜ਼ਹਿਰੀਲੀਆਂ ਦਵਾਈਆਂ ਜਿਹੜੀਆਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਸਮਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮਾਰ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਨਸ਼ਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫੀ ਮਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਸ਼ਰਾਬ ਪੀ ਲਈ ਸੀ-”। ਇਹ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ 1909 ਦੇ ਬੰਗਾਲ ਐਕਟ 5 ਵਿੱਚ ਟਿਕੂਰ ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3(14) ਦੇ ਸਮਾਨ ਹੈ। ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਦੀ ਰਾਇ ਉਸ ਗੱਲ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਰਾਬ ਬਣਨ ਵਾਲੇ ਪਦਾਰਥ ਨੂੰ ਨਸ਼ੀਲੇ ਪਦਾਰਥ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪਦਾਰਥ ਨਸ਼ੇ ਦੀ

ਸਥਿਤੀ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਜੇ ਇਹ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਜਿਹੀ ਅਵਸਥਾ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਨੂੰ ਨਸ਼ਾ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਨਸ਼ਾ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਸ਼ਰਾਬ ਵਜੋਂ ਪਰਿਭਾਸ਼ਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਨੇ ਜੋ ਉਦਾਹਰਣ ਦਿੱਤੀ ਹੈ, ਉਹ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਕਿਸੇ ਜ਼ਹਿਰੀਲੇ ਪਦਾਰਥ ਵਿਚ ਕੁਝ ਮਾਤਰਾ ਵਿਚ ਨਸ਼ੀਲਾ ਪਦਾਰਥ ਮਿਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, (ਪਰ ਇਸ ਦੇ ਜ਼ਹਿਰੀਲੇ ਪਦਾਰਥ ਲੈਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ , ਇਹ ਘਾਤਕ ਸਾਬਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਜਿਹਾ ਪਦਾਰਥ ਸ਼ਰਾਬੀ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਸਮੱਗਰੀ, ਨੂੰ ਇੱਕ ਨਸ਼ੀਲੇ ਪਦਾਰਥ ਅਤੇ ਇਸਲਈ ਨਸ਼ੀਲੀ ਸ਼ਰਾਬ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ । ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਬੰਬਈ ਸਟੇਟ ਬਨਾਮ ਨਰੰਦਾਸ ਮੰਗੀਲਾਲ ਅਗਰਵਾਲ (5) ਦਾ ਵੀ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਭੂਤਾ ਦੇ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਚਿਕਿਤਸਕ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਸਿਹਤ ਨੂੰ ਖਤਰੇ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਨਸ਼ਾ ਕਰਨ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਜਾਣਾ ਨਸ਼ਾ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਸ਼ਰਾਬ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਰਤਣ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਾਲਕਾਂ ਦੇ ਨਿਰੀਖਣ ਬੰਬੇ ਪ੍ਰੋਹਿਬਿਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1949 (1949 ਦਾ ਬੰਬੇ ਐਕਟ 2 5) ਦੀ ਧਾਰਾ 24 ਏ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ ਹਨ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦਵਾਈਆਂ ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਲਕੋਹਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਨਸ਼ਾ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਸ਼ਰਾਬ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਰਤਣ ਲਈ ਅਯੋਗ ਹੈ, - ਉਸ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਤੋਂ ਛੋਟ ਹੈ।

ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਿੰਘ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਾਂ ਨੇ ਇਸ ਤੋਂ ਵੀ ਵੱਧ ਸਥਾਨਾਂ 'ਤੇ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਜੇਕਰ ਚੀਫ ਕਮ ਮੀ ^ ਸੀਏ ^ ਤਿਆਰੀ ਨਸ਼ਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸੇਵਨ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਇਸ ਦਾ ਮਿਸ਼ਨਰ ਉਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 24 ਏ ਅਤੇ ਚਿਕਿਤਸਕ ਪ੍ਰੀ-ਦਿੱਲੀ ਅਤੇ ਅਲਕੋਹਲ ਦੀ ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤਤਾ ਵਾਲੀ ਪੈਰਾਸ਼ਨ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰੇਗਾ। ਅਜੇ ਵੀ •- ■• ਕੋਈ ਹੋਰ ਨਸ਼ਾ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਵੱਡੀ ਮਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਪਰ * - ਜੇਕਰ ਵੱਡੀ ਮਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਤਿਆਰੀ ਦਾ ਸੇਵਨ ਕਰਨਾ ਖਪਤਕਾਰ ਦੀ ਸਿਹਤ ਲਈ ਖਤਰਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਮੰਨਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ । ਨਸ਼ਾ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਸ਼ਰਾਬ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਰਤਣ ਲਈ ਫਿੱਟ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੱਸਿਆ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ, ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਭੂਤਾ ਦੇ ਇਹ ਸਾਰੇ ਨਿਰੀਖਣ 1959 ਦੇ ਬੰਬਈ ਐਕਟ 25 ਦੀ ਧਾਰਾ 24 ਏ ਦੀ ਅਸਲ ਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਹਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਪੱਖ ਤੋਂ ਇਹ ਵਿਵਾਦਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਐਕਟ ਸਿਰਫ ਇਸ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ। ਨਸ਼ਾ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਸ਼ਰਾਬ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਕੋਈ ਵੀ ਪਦਾਰਥ ਜੋ ਨਸ਼ਾ ਨਾ ਕਰਦਾ ਹੋਵੇ ਉਸਦੇ ਦਾਇਰੇ ਅਤੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦਾ ਪੱਖ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮੁੱਖ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਵੱਲੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਗੈਰ-ਨਸ਼ੀਲਾ ਪਦਾਰਥ ਨੂੰ ਸ਼ਰਾਬ ਨਾ ਹੋਣ ਦਾ ਕੋਈ ਐਲਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਅੱਗੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਪਹਿਲੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਕੀ ਐਲਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ

ਸਾਰੀਆਂ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਤਿਆਰੀਆਂ ਜਿਸ ਵਿੱਚ 20 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਅਲਕੋਹਲ ਵਾਲੀ ਸਮੱਗਰੀ ਸ਼ਰਾਬ ਹੋਵੇ, ਅਜਿਹੇ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਤਿਆਰੀਆਂ ਵਿੱਚ ਫਰਕ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ,

ਉਸ ਸਮੱਗਰੀ ਦੇ ਨਾਲ, ਜਿਸਦਾ ਸੇਵਨ ਸਿਹਤ ਲਈ ਖਤਰਨਾਕ ਸਾਬਤ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਜੋ ਅਜਿਹਾ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕੁਝ ਅਨੁਮਾਨਤ ਚੀਜ਼ ਹੈ, ਵਿਦਵਾਨ ਸਲਾਹਕਾਰ ਨੇ ਦਲੀਲਾਂ ਦੌਰਾਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਤਿਆਰੀ ਦਾ ਕੋਈ ਹਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ, 20 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਸਬੂਤ ਦੇ ਨਾਲ ਅਲਕੋਹਲ ਵਾਲੀ ਸਮੱਗਰੀ ਸਿਹਤ ਲਈ ਖਤਰਨਾਕ ਹੈ। ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਕੋਈ ਜ਼ਹਿਰੀਲੀ ਕਿਸਮ ਦੀ ਆਤਮਿਕ ਤਿਆਰੀ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਸ਼ੀਲੇ ਪਦਾਰਥ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਮਾਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਨਸ਼ਾ ਸ਼ਰਾਬ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ, ਪਰ ਚੀਫ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਕਿਸੇ ਤਿਆਰੀ ਦੀ ਸੂਚੀ ਕਿਵੇਂ ਬਣਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਤਿਆਰੀ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਇਹ ਅਜਿਹੀ ਘਾਤਕ ਕਿਸਮ ਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਕਿ ਅਲਕੋਹਲ, ਭਾਵ, ਸਮੱਗਰੀ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਜਦੋਂ ਇਹ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਅਲਕੋਹਲ ਵਾਲੀ ਸਮੱਗਰੀ ਨੂੰ ਨਸ਼ਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਸਮਾਂ ਨਹੀਂ ਦੇਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਨਸ਼ਾ ਜਾਂ ਨਸ਼ਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸ਼ਰਾਬ. ਇਸ ਲਈ ਦਸੰਬਰ 7. 1961 ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਅਸਪਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸਿਖਿਆਰਥੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਸੁਝਾਏ ਗਏ ਵਰਗੀਕਰਨ ਜਾਂ ਵੰਡ ਦੀ ਕਿਸਮ ਨਹੀਂ ਬਣਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਲਈ ਵਕੀਲ। ਇਹ ਸੁਝਾਅ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਵਿਵਹਾਰਕ ਹੈ। ਪਰ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ 1955 ਦੇ ਐਕਟ 16 ਦੇ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਅਨੁਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਆਈਟਮਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤਿਆਰੀਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ ਜੋ ਆਮ ਅਲਕੋਹਲ ਵਾਲੇ ਪੀਣ ਵਾਲੇ ਪਦਾਰਥਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਖਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਇਸ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ ਸਿੱਖੀ ਸਲਾਹ ਦਾ ਕੀ ਮਤਲਬ ਹੈ ਇਹ ਕਿ ਇਹ ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਤਿਆਰੀ ਹੈ ਜੋ ਪ੍ਰਿਤਪਾਲ ਸਿੰਘ ਅਲਕੋਹਲ ਵਾਲੇ ਪੇਅ ਵਜੋਂ ਵਰਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੋ ਆਬਕਾਰੀ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ®* ਹੋਰ ਕੋਈ ਤਿਆਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਦਾਹਰਨ ਸੂਚੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ^5^ ਕੌਮ 'ਪੀ. 4, ਉਕਤ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਕੀ ^ss^erof ਨੂੰ 20 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਤੋਂ ਵੱਧ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਅਲਕੋਹਲ ਵਾਲੇ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਤਿਆਰੀਆਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਲੁਕਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ

ਇਸ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਬਾਕੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ, ਭਾਵੇਂ ਮੇਹਰ ਸਿੰਘ, ਜੇ. 20 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਜਾਂ 20 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਤੋਂ ਵੱਧ ਪਰੂਫ ਸਪਿਰਟ ਨੂੰ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਨੂੰ ਸੰਸਦ ਨੇ 1955 ਦੇ ਐਕਟ 16 ਅਧੀਨ ਨਾ ਆਉਣ ਦੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਪੱਖ ਬਿਲਕੁਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ 1955 ਦੇ ਐਕਟ 16 ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਸ਼ਰਾਬ, ਅਫੀਮ, ਭਾਰਤੀ ਭੰਗ ਜਾਂ ਹੋਰ ਨਸ਼ੀਲੇ ਪਦਾਰਥਾਂ ਜਾਂ ਨਸ਼ੀਲੇ ਪਦਾਰਥਾਂ ਨੂੰ ਰੱਖਣ ਵਾਲੀਆਂ ਦਵਾਈਆਂ ਅਤੇ

ਟਾਇਲਟ ਦੀਆਂ ਤਿਆਰੀਆਂ 'ਤੇ ਆਬਕਾਰੀ ਦੀ ਡਿਊਟੀ ਲਗਾਉਣਾ ਅਤੇ ਉਗਰਾਹੀ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਐਕਟ ਦਾ ਉਸ ਮਾਮਲੇ ਨਾਲ ਕੋਈ ਲੈਣਾ-ਦੇਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਐਕਟ ਜਾਂ 1961 ਦੇ ਨਿਯਮ ਨਜ਼ਿਠਦੇ ਹਨ। 1955 ਦੇ ਐਕਟ 16 ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ 1955 ਦੇ ਐਕਟ 16 ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਆਬਕਾਰੀ ਡਿਊਟੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਅਲਕੋਹਲ ਵਾਲੇ ਪੀਣ ਵਾਲੇ ਪਦਾਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚ ਦੀ ਇੱਕ ਢੁਕਵੀਂ ਵੰਡ ਕੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਕੋਈ ਵਿਹਾਰਕ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਐਕਟ ਦਾ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਅਧੀਨ ਨਿਯਮ। ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਫਿਰ ਪੰਜਾਬ ਆਬਕਾਰੀ ਤਰਲ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾਵਾਂ, 1954, ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਈਟਮ 1 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ "ਹੇਠਾਂ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਆਬਕਾਰੀ ਐਕਟ (1914) ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ 'ਸ਼ਰਾਬ' ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਦਾਰਥਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਸੂਚੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ 'ਸ਼ਰਾਬ' ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਦਲੀਲ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਚੀਫ਼ ਕਮ ਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਇਸ ਕਿਸਮ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁੱਖ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਅਪਣਾਇਆ ਗਿਆ ਰੂਪ ਉਸ ਨੂੰ ਜ਼ਿਆਦਾ ਅਪੀਲ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ 7 ਦਸੰਬਰ 1961 ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਜਾਂ ਤਾਂ ਅਤਿ-ਵਿਰੋਧੀ ਹੈ ਜਾਂ ਐਕਟ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਉਪਬੰਧ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ, ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦਾ ਕੋਈ ਪ੍ਰਭਾਵ ਕਿਵੇਂ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਫਿਰ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਤਿਆਰੀ (ਅੰਤਰ-ਰਾਜੀ ਵਪਾਰ ਅਤੇ ਵਣਜ) ਕੰਟਰੋਲ ਐਕਟ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। 1955 (1955 ਦਾ ਐਕਟ 39)। ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਚਿਕਿਤਸਕ ਅਤੇ ਹੋਰ ਤਿਆਰੀਆਂ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰ-ਰਾਜੀ ਵਪਾਰ ਅਤੇ ਵਣਜ ਉੱਤੇ ਕੁਝ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਦੇ ਜਨਤਕ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਅਤੇ ਇਸ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਲਈ ਉਪਬੰਧ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਐਕਟ ਹੈ। ਇਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 13 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ। ਕੇਂਦਰੀ ਸਰਕਾਰ ਨੇ 30 ਅਗਸਤ 1957 ਦਾ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੰਬਰ, ਐਸਆਰਓ-2777-ਏ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਜੋ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਤੋਂ ਛੋਟ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਤਿਆਰੀਆਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵਰਣਨ (1) ਸਵੈ-ਉਤਪੰਨ ਅਲਕੋਹਲ ਵਾਲੇ ਅਸਾਵ ਅਤੇ ਅਰਿਸ਼ਤਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਲਕੋਹਲ ਦੀ ਮਾਰਾ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਪ੍ਰਮਾਣੂ ਭਾਵਨਾ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ; ਅਤੇ (2) ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੀ ਆਈਟਮ (iii) ਅਧੀਨ ਆਉਂਦੀਆਂ ਅਲਕੋਹਲ ਵਾਲੀਆਂ ਹੋਰ ਦਵਾਈਆਂ ਦੀਆਂ ਤਿਆਰੀਆਂ ਚਿਕਿਤਸਕ ਅਤੇ ਟਾਇਲਟ ਦੀਆਂ ਤਿਆਰੀਆਂ (ਆਬਕਾਰੀ ਡਿਊਟੀ) ਲਈ ਇੱਕ ਹੋਰ ਐਕਟ, 1955 (1955 ਦਾ ਐਕਟ 16)। ਮੋਹਰ ਸਿੰਘ, ਜੇਮੈਨਡ ਐਕਟ ਦੀ ਅਨੁਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਮੱਦਾਂ ਹਨ। ਆਈਟਮਾਂ 1 ਅਤੇ 2 (i)

ਅਤੇ (ii) ਚਿਕਿਤਸਕ ਅਤੇ ਟਾਇਲਟ ਦੀਆਂ ਤਿਆਰੀਆਂ ਨਾਲ ਨਜ਼ਿਠਣਾ ਜੋ ਖਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹਨ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਹਨ! ਤੌਰ ਤੇਨਾਰੀ ਅਲਕੋਹਲ ਵਾਲੇ ਪੀਣ ਵਾਲੇ ਪਦਾਰਥ, ਅਤੇ ਆਈਟਮ 2(iii) ਹੋਰ ਸਾਰੀਆਂ ਦਵਾਈਆਂ ਅਤੇ ਟਾਇਲਟ ਦੀਆਂ ਤਿਆਰੀਆਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਇਹਨਾਂ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਵਿਦਵਾਨ

ਵਕੀਲ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣਾ ਹੈ ਕਿ 1955 ਦੇ ਐਕਟ 39 ਦੇ ਤਹਿਤ ਵੀ, ਜੋ - ਅੰਤਰ-ਰਾਜੀ ਵਪਾਰ ਅਤੇ ਵਣਜ 'ਤੇ ਕੁਝ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਲਾਉਂਦਾ ਹੈ।

ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਚਿਕਿਤਸਕ ਅਤੇ ਹੋਰ ਤਿਆਰੀਆਂ ਤੱਕ, ਲੋਕ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਅਜਿਹੀਆਂ ਦਵਾਈਆਂ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹਨ।

ਤਿਆਰੀਆਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਆਮ ਅਲਕੋਹਲ ਵਾਲੇ ਪੀਣ ਵਾਲੇ ਪਦਾਰਥਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਖਪਤ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਮੰਨਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦਸੰਬਰ 7, 1961 ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ, ਅਤੇ ਬਦਲੇ ਵਿੱਚ 1961 ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ, ਉਸੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ) ਸਿਰਫ ਅਜਿਹੀਆਂ ਦਵਾਈਆਂ ਦੀਆਂ ਤਿਆਰੀਆਂ 'ਤੇ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਆਮ ਅਲਕੋਹਲ ਵਾਲੇ ਪੀਣ ਵਾਲੇ ਪਦਾਰਥਾਂ ਵਜੋਂ ਖਪਤ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਉਸ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਅਤੇ 1952 ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ 1961 ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸੋਧਣ ਦੀ ਲੋੜ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਹੈ, ਉਹ ਇਸ ਐਪ ਪ੍ਰਚਾਰ ਦਾ ਪੂਰਾ ਜਵਾਬ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਉਦੋਂ ਹੀ ਪਤਾ ਲੱਗਿਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਇਹ ਖੋਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਤਿਆਰੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵੱਡੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਸ਼ਰਾਬ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲੈਣ ਦੇ ਮਕਸਦ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਸੀ ਕਿ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿਚ ਸੋਧ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿਚ ਐੱਸ

ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਦੀ ਆਖਰੀ ਦਲੀਲ 1949 ਦੇ ਬੌਬੋ ਪ੍ਰੋ ਹਿਬਿਸ਼ਨ ਐਕਟ 25 ਦੀ ਧਾਰਾ 24 ਏ(1) ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਉਸ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਲਕੋਹਲ ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਵੀ ਚਿਕਿਤਸਕ ਪ੍ਰੀ ਪਰੇਸ਼ਨ ਜ਼ਹਿਰੀਲੀ ਸ਼ਰਾਬ ਵਾਂਗ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਅਯੋਗ ਹੈ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਪੇਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਕਿਵੇਂ ਮਦਦ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਪਰੀਕਰਣ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਇੰਨਾ ਅਯੋਗ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਘਾਤਕ ਸਾਬਤ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਅਲਕੋਹਲ ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਸ਼ਰਾਬ ਨਹੀਂ ਬਣਾਵੇਗੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਜਿਹੀ ਸਮੱਗਰੀ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਵਿਸ਼ਾ ਵਸਤੂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਹੋਰ ਨਹੀਂ।

ਫਿਰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੀ ਦਲੀਲ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3(14) ਅਧੀਨ 7 ਦਸੰਬਰ 1961 ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

ਪ੍ਰਿਤਪਾਲ ਸਿੰਘ 20 ਫੀਸਦੀ ਤੋਂ ਵੱਧ ਪਰੂਫ ਅਲਕੋਹਲ ਵਾਲੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਅਧਿਆਤਮਿਕ

ਤਿਆਰੀਆਂ ਨੂੰ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਸ਼ਰਾਬ ਕਰਾਰ ਦੇਣਾ, ਐਕਟ ਦਾ ਚੀਫ਼ ਕਮਿਸ਼ਨ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 301 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੈ,

ਇਹ ਆਰਟੀਕਲ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ 'ਦਿੱਲੀ ਅਤੇ ਇਸ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਹੋਰ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਭਾਰਤ ਦੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਵਪਾਰ, ਵਣਜ ਅਤੇ ਸੰਭੋਗ ਆਜ਼ਾਦ ਹੋਵੇਗਾ' ਸਿੱਖਿਅਤ ਅਨੁਸਾਰ ਪਹਿਲੇ ਦੇ ਓਪਰੇਸ਼ਨ ਦੀ ਸਲਾਹ. ਡੇਕਰਨ ਦੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ- ਮੇਹਰ ਸਿੰਘ, ਜੇ, ਉਸ ਦੇ 7, 1961, 1952 ਅਤੇ 1961 ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਚਿਕਿਤਸਕ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਤਿਆਰੀਆਂ ਦੇ ਵਪਾਰ ਅਤੇ ਵਪਾਰ 'ਤੇ ਅਤੇ ਵਪਾਰਕ ਸੰਭੋਗ 'ਤੇ ਗੈਰ-ਵਾਜ਼ਬ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਲਗਾਉਣਾ ਹੈ। ਰਾਜ ਦੇ ਵਪਾਰ ਅਤੇ ਵਣਜ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਅੰਤਰ-ਰਾਜੀ ਵਪਾਰ ਅਤੇ ਵਣਜ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਆਯਾਤ, ਨਿਰਯਾਤ ਅਤੇ ਆਵਾਜਾਈ ਨੂੰ ਲਾਇਸੈਂਸ ਅਤੇ ਪਾਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਛੱਡ ਕੇ ਪ੍ਰਤੀਬੰਧਿਤ ਹੈ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿਚ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਅਟਿਆਬਾਰੀ ਟੀ, ਕੰਪਨੀ } ਲਿਮਿਟੇਡ ਬਨਾਮ ਅਸਾਮ ਰਾਜ (6) ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 301 ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਅੰਤਰ-ਰਾਜੀ ਵਪਾਰ, ਵਣਜ ਅਤੇ ਸੰਭੋਗ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਅੰਤਰ-ਰਾਜੀ ਵਪਾਰ, ਵਣਜ ਅਤੇ ਸੰਭੋਗ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਵਪਾਰ ਦੀ ਸੁਤੰਤਰਤਾ ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਸਾਰੀਆਂ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਤੋਂ ਸੁਤੰਤਰਤਾ ਹੈ ਸਿਵਾਏ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਜੋ ਭਾਗ XIII ਦੇ ਦੂਜੇ ਲੇਖਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ।

ਧਾਰਾ 304 ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਰੁਖ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਜੋ ਕਿ, ਉਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਸੌਂਪਿਆ ਗਿਆ ਕਾਨੂੰਨ ਹੈ, ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਦੀ ਪਿਛਲੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਪ੍ਰਵਧਾਨ ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਆਰਟੀਕਲ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਕਿਸੇ ਰਾਜ ਦੀ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ ਕਾਨੂੰਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੁੱਖ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, respondent 1, ਜਦੋਂ ਕਿ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕਰਨਾ 'ਰਾਜ ਦੀ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ' ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਸ ਨੂੰ ਐਕਟ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਪਿਆ। ਜੋ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਲਾਗੂ ਸੀ ਜਦੋਂ ਸੰਵਿਧਾਨ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਮੌਜੂਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਧਾਰਾ 366(10) ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਪਰ ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਇਹ ਐਕਟ ਇੱਕ ਮੌਜੂਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਹੈ, ਇਸਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਰ ਡੈਲੀਗੇਟ ਐਡ ਕਾਨੂੰਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 3(14) ਅਧੀਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨਵਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੌਜੂਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਸ ਦੀ ਦਲੀਲ ਦਾ ਇਹ ਪਹਿਲੂ ਧਾਰਾ 305 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਜਿਸ 'ਤੇ ਵਿਦਵਤਾ ਐਡੀਸ਼ਨ - ਸੇਲੀਸਿਟਰ-ਜਨਰਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਪੱਖ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ. ਧਾਰਾ 305 ਦਾ ਸਬੰਧਿਤ ਹਿੱਸਾ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ 'ਧਾਰਾ 301 ਅਤੇ

303 ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਮੌਜੂਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ, ਸਿਵਾਏ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਹੋਰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ-'। ਇਹ ਮਾਪਦੰਡ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਮੌਜੂਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਹੈ, ਇਸਦਾ ਹਰ ਹਿੱਸਾ ਮੌਜੂਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਸਦੀ ਧਾਰਾ 3(14) ਹੈ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ।

ਮੋਹਰ ਸਿੰਘ, ਜੇ

ਦੀ ਧਾਰਾ 3(14) ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਪਗਨਡ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਐਕਟ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 305 ਦੁਆਰਾ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਉਪਬੰਧ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹਰ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਵੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਚਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਐਕਟ ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਤਾਂ ਜੋ ਧਾਰਾ 305 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਬਚਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ ਨਾ ਕਿ ਐਕਟ ਦਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਹਿੱਸਾ। ਧਾਰਾ 305 ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿਚ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਸ ਦਾ ਕੋਈ ਜਾਇਜ਼ ਪ੍ਰਮਾਣ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਧਾਰਾ 305 ਦਾ ਪ੍ਰਤੱਖ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਇਸ ਅਹੁਦੇ ਨੂੰ ਸਮਰਥਨ ਦੇਣ ਲਈ ਕਿਸੇ ਅਥਾਰਟੀ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ ਤਾਂ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੂਰਜਮਲ ਬਲ ਬਨਾਮ ਰਾਜਸਥਾਨ ਰਾਜ (7) ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਵਾਂਚੂ, ਸੀ.ਜੇ., ਨੇ ਇੱਕ ਉਪ-ਨਿਯਮ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਬਣਾਇਆ ਸੀ। ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਇੱਕ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਮੌਜੂਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਧਾਰਾ 305 ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਧਾਰਾ 301 ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਦਲੀਲ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸਿੱਖਿਅਤ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ 'ਕਿਸੇ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਰਥ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਜੋ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸੰਸਥਾ ਨੂੰ ਕੁਝ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਟੈਕਸ, ਜੇਕਰ ਇਰਾਦਾ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਵਾਲੇ ਉਪ-ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਜੋ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਦੂਜਾ ਮਾਮਲਾ ਜੋ ਇਸ ਪਹੁੰਚ ਨੂੰ ਸਮਰਥਨ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਹੈ ਬੈਂਗਲੁਰੂ ਵੂਲਨ ਕਾਟਨ ਐਂਡ ਸਿਲਕ ਮਿੱਲਜ਼-ਕੰ., ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਦੀ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਆਫ਼ ਦਾ ਸਿਟੀ ਆਫ਼ ਬੰਗਲੌਰ (8), ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਹੱਦ ਤੱਕ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ ਦੁਆਰਾ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਇਹ ਸ਼ਰਤੀਆ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਸੀ, ਪਰ ਸਿਧਾਂਤਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਕੇਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਵਿਚ ਧਾਰਾ 305 ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰੱਖ ਕੇ ਬਾਅਦ ਵਿਚ ਅਕਟ੍ਰੇਏ

ਡਿਊਟੀ ਲਗਾਈ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਇਕ ਹੋਰ ਪਹਿਲੂ ਹੈ | ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਪੱਖ ਤੋਂ ਇਸ ਦਲੀਲ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਿਦਵਾਨ ਐਡੀਸ਼ਨਲ ਸਾਲਿਸਟਰ-ਜਨਰਲ ਦੁਆਰਾ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 301 ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਅਜਿਹਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਵਪਾਰ, ਵਣਜ ਜਾਂ ਸੰਭੋਗ ਨੂੰ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਤੇ ਤੁਰੰਤ ਸੀਮਤ ਕਰਨਾ ਜਾਂ ਰੁਕਾਵਟ ਪਾਉਣਾ, ਪਰ ਜੇ ਇਹ ਹੈ ਨਹੀਂ ਅਜਿਹਾ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਸੰਭੋਗ ਨਾਲ ਨਿਯਮਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ- ਪ੍ਰਿਤਪਾਲ ਸਿੰਘ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਲੇਟਰੀ ਪਾਬੰਦੀਆਂ, ਅਜਿਹੇ ਕਾਨੂੰਨ ਲਈ ਧਾਰਾ 301 ਦੀ ਕੋਈ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਅਟਿਆਬਾਰੀ ਟੀ ਕੰ., ਲਿਮਟਿਡ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪੰਨਾ 254 [ਜੇ ਕੋਈ ਐਕਟ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਕੋਈ ਸਿੱਧੀ ਪਾਬੰਦੀ ਲਗਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮਾਲ ਦੀ ਆਵਾਜਾਈ 'ਤੇ, ਇਹ ਧਾਰਾ 301 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਵੈਧਤਾ ਤਾਂ ਹੀ ਕਾਇਮ ਰੱਖੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੇ ਇਹ ਭਾਗ XIII ਦੇ ਆਰਟੀਕਲ 302 ਜਾਂ ਆਰਟੀਕਲ 304 ਦੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਵਿਦਵਾਨ ਐਡੀਸ਼ਨਲ ਸਾਲਿਸਟਰ ਜਨਰਲ ਦੀ ਇਸ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਆਟੋਮੋਬਾਈਲ ਟ੍ਰਾਂਸਪੋਰਟ (ਰਾਜਸਥਾਨ), ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਰਾਜ ਜਾਂ ਰਾਜਸਥਾਨ (9) ਤੋਂ ਸਿੱਧਾ ਸਮਰਥਨ ਮਿਲਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਾਂ ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਹੈ ਕਿ ਵਪਾਰ ਅਤੇ ਵਣਜ ਦੇ ਨਿਯਮ ਕੁਝ ਜਨਤਕ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜੋ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਵਪਾਰ ਅਤੇ ਇਤਫਾਕ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰੋ ਪਰ ਆਜ਼ਾਦੀ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਏ ਬਿਨਾਂ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰੈਗੂਲੇਟਰੀ ਕਾਨੂੰਨ ਜੋ ਵਪਾਰ, ਵਣਜ ਅਤੇ ਸੰਭੋਗ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ 'ਤੇ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਪਰ ਸਿਰਫ ਇਤਫਾਕਨ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਨੂੰ ਧਾਰਾ 301 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਨਾ ਕਰਨ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਐਕਟ ਅਤੇ ਨਿਯਮ (ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਧਾਰਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਬਣਾਏ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਧਾਰਾ 3(14) ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਨਿਯਮ ਵਿਧਾਨ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਬਣਾਏ ਗਏ ਹਨ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਪੱਖ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦਲੀਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਤੁਕ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੀ ਇੱਕ ਹੋਰ ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਨਿਯਮ ਅਤੇ ਸੂਚਨਾਵਾਂ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਉਲਟ ਹਨ। ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਪੈਰਾ 15 ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਗਿਆ

ਆਧਾਰ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 5, 18, 24, 26 ਅਤੇ 35(2) ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 30 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਵੀ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਬਹਿਸ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਧਾਰਾ 20(1) (ਏ) ਦਾ ਵੀ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਇਸ ਪ੍ਰੋ ਵਿਜ਼ਨ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ ਕੋਈ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 5 ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਮੁੱਖ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਅਧਿਕਤਮ ਜਾਂ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਮਾਤਰਾ ਜਾਂ ਦੋਵੇਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਸ਼ੀਲੇ ਪਦਾਰਥ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਨ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਐਕਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਪ੍ਰਚੂਨ ਜਾਂ ਥੋਕ ਦੁਆਰਾ ਵੇਚਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਨਿਯਮ 3 ਅਤੇ 3A(1)(a) ਅਤੇ (b); 1961 ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 12 ਅਤੇ 13 ਦੇ ਨਾਲ, ਇੱਕ ਰਜਿਸਟਰਡ ਮੈਡੀਕਲ ਪ੍ਰੈਕਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨੁਸਖੇ 'ਤੇ ਨਸ਼ੀਲੇ ਪਦਾਰਥਾਂ ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰੇ। ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਵਿਕਰੀ 'ਤੇ ਹੱਦ ਤੱਕ ਸੀਮਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ

(1) ਏ.ਆਰ. 1962, ਐਸ.ਸੀ., 1406,

.ਪ੍ਰਿਤਪਾਲ ਸਿੰਘ ਤਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ~ ਇੱਕ ਰਜਿਸਟਰਡ ਮੈਡੀਕਲ ਪ੍ਰੈਕਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਪਰਚੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੋਵੇ, ਇਹ SCOP ° section 5 ਦੇ ਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਅੰਦਰ ਨਹੀਂ ਹੈ - ਇਸਦਾ ਕਾਰਨ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਦਿੱਲੀ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਸੱਤਾ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਚੀਫ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੀ ਥਾਂ ਉਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਹੋਰ, ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਜਾਂ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਮਾਤਰਾ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਰਜਿਸਟਰਡ ਮੈਡੀਕਲ ਪ੍ਰੈਕਟਿਸ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ- ਮੋਹਰ ਸਿੰਘ, ਜੇ. ਟਿਸ਼ਨਰ। ਇਹ ਮੇਰੇ ਮਨ ਵਿੱਚ: ਉਹਨਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਸਹੀ ਪਹੁੰਚ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹਨਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਤਮ ਅਤੇ ਘੱਟ ਤੋਂ ਘੱਟ ਮਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਜੋ ਨਸ਼ੀਲੇ ਪਦਾਰਥਾਂ ਦੀਆਂ ਤਿਆਰੀਆਂ ਵੇਚੀਆਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ । ਇੱਕ ਰਜਿਸਟਰਡ ਮੈਡੀਕਲ ਪ੍ਰੈਕਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਨੁਸਖੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਲਈ ਬਣਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਅਜਿਹੀ ਦਵਾਈ ਖਰੀਦਣ ਵਾਲਾ ਵਿਅਕਤੀ ਇਸ ਨੂੰ ਸਿਹਤ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਜਾਂ ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਲਈ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ ਜਾਂ ਉਸਦੇ ਦੋਸਤ ਲਈ ਖਰੀਦ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਅਜਿਹਾ ਵਿਅਕਤੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਡਾਕਟਰੀ ਸਲਾਹ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਸਿਹਤ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੇ ਅਜਿਹੇ ਪੂਰਵ ਪਰੀਸ਼ਨ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਨੂੰ ਜਾਣਨ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ । ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਕੇਵਲ ਇਹ ਅਟੱਲ ਤੱਥ ਹੈ ਜੋ ਇਹਨਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਬਿਆਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਬਿਆਨ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਤਿਆਰੀ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਅਤੇ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਮਾਤਰਾ ਦੇ ਨੁਸਖੇ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਅਥਾਰਟੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਰਜਿਸਟਰਡ ਮੈਡੀਕਲ ਪ੍ਰੈਕਟੀਸ਼ਨਰ 'ਤੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕਾਰਨ 1961 ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਮੱਗਰੀ ਰੱਖੀ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਸ਼ੀਲੇ ਪਦਾਰਥਾਂ ਦੀਆਂ ਤਿਆਰੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਸਿਹਤ ਲਈ ਸਹਾਇਤਾ ਵਜੋਂ ਜਾਇਜ਼ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਸੀ ਪਰ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨੂੰ ਆਮ ਸ਼ਰਾਬ ਦੇ ਬਦਲ ਵਜੋਂ ਵਰਤਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਲਈ ਚੀਫ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਲਈ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਾਜਬ ਅਤੇ ਦਰੁਸਤ ਸੀ ਕਿ ਨਿਯਮਾਂ ਅਧੀਨ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਦਵਾਈ ਦੀ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਅਤੇ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਮਾਤਰਾ ਨੂੰ ਇੱਕ ਰਜਿਸਟਰਡ ਮੈਡੀਕਲ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਪਰਚੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵੇਚਿਆ ਜਾਵੇ। ਅਭਿਆਸੀ ਮੇਰੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਧਾਰਾ 5 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਧਾਰਾ 24 ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਵੀ ਇਹੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਜੋ ਧਾਰਾ '6 ਦੇ ਅਧੀਨ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਮਾਤਰਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਨਸ਼ੀਲੇ ਪਦਾਰਥਾਂ ਦੀਆਂ ਤਿਆਰੀਆਂ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਬਾਰੇ ਹੋਰ ਕਹਿਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਖਾਤਾ. ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਸੈਕਸ਼ਨ 18 ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਸਿਰਫ ਇਹੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਉਪਬੰਧ 1 ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਸਿਰਫ ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੇ ਮੁੱਖ ਉਪਬੰਧਾਂ ਤੋਂ ਇੱਕ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਸ਼ਰਾਬ ਦੀ ਛੋਟ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਚੀਫ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਕੋਲ ਇੱਕ ਅਭਿਆਸੀ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਅਤੇ

ਸਿਰਫ਼ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਪ੍ਰਿਤਪਾਲ ਸਿੰਘ ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਪਣੇ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਲਟਰਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਭਾਗ ਦੇ. ਧਾਰਾ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਇਤਰਾਜ਼ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਇੱਕ ਕੈਮਿਸਟ ਅਤੇ ਇੱਕ 'pg^nj ਡਰੱਗਿਸਟ ਦੇ ਤੌਰ' ਤੇ ਇੱਕ ਦਵਾਈ ਤਿਆਰ ਜਾਂ ਬਣਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ ਹਨ - ਹੋਰ 20 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਹ ਅਜਿਹਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਸ਼ਰਾਬ ਦਾ ਸਬੂਤ ਦਿਓਮੇਹਰ ਸਿੰਘ, ਜੇ. ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਵਿੱਚ ਕਮੀ, ਸੁਆਦ ਜਾਂ ਮਿਸ਼ਰਣ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਧਾਰਾ 3(16) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸ਼ਰਾਬ ਦੇ ਉਤਪਾਦਨ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਫਿਲ ਵਿੱਚ ਡੋਲ੍ਹਦਾ ਹੈ ਜੋ ਧਾਰਾ 3(3) ਦੇ ਤਹਿਤ ਬੋਤਲਿੰਗ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੋਵੇਗਾ। 2), ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਜੋ ਉਹ ਲਾਇਸੈਂਸ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਨਿਯਮ 10(ਈ) ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਲਾਇਸੈਂਸਧਾਰੀ ਅਜਿਹੇ ਨੁਸਖੇ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇੱਕ ਰਜਿਸਟਰਡ ਮੈਡੀਕਲ ਪ੍ਰੈਕਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਨੁਸਖਾ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਨਸ਼ੀਲੇ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਪੂਰਵ ਪਰੀਸ਼ਨ ਵੇਚ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਨਿਯਮ 1(h) ਇੱਕ 'ਲਾਇਸੈਂਸੀ' ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ ਨਸ਼ੀਲੇ ਪਦਾਰਥਾਂ ਦੀਆਂ ਤਿਆਰੀਆਂ ਰੱਖਣ, ਬਣਾਉਣ ਜਾਂ ਵੰਡਣ ਜਾਂ ਵੇਚਣ ਲਈ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਮਾਪਦੰਡ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਐਕਟ ਅਤੇ ਡਿਸਪੈਂਸਿੰਗ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਲਾਇਸੈਂਸ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਉਹ ਅਜਿਹਾ ਕਰ ਲੈਂਦਾ ਹੈ, ਉਹ 20 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਪਰੂਫ ਅਲਕੋਹਲ ਵਾਲੀ ਦਵਾਈ ਤਿਆਰ ਜਾਂ ਬਣਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਫਿਲ ਵਿੱਚ ਬੋਤਲ ਵੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਉਹ ਲਾਇਸੈਂਸ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਇਹ ਸਾਰੀਆਂ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਉਸ ਦੇ ਰਾਹ ਵਿੱਚ 20 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਪ੍ਰਮਾਣੀਕ ਅਲਕੋਹਲ ਵਾਲੇ ਨਸ਼ੀਲੇ ਪਦਾਰਥਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਦਵਾਈਆਂ ਵੰਡਣ ਲਈ ਬੰਦ ਹੋ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੀ ਲੋੜ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 20 ਅਤੇ 26 ਦੇ ਉਲਟ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਸੰਭਾਵਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ।

ਧਾਰਾ 30 ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਜੋ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਆਪਣੇ ਅਹਾਤੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮਹਿਲਾ ਡਾਕਟਰ ਵੀ ਨਹੀਂ ਰੱਖ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਧਾਰਾ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਦੇ ਪੂਰਵ-ਅਨੁਮਾਨ 'ਤੇ ਖਪਤ ਲਈ ਕੋਈ ਵੀ ਸ਼ਰਾਬ ਜਾਂ ਨਸ਼ੀਲੀ ਦਵਾਈ ਵੇਚਣ ਲਈ ਲਾਇਸੈਂਸਸ਼ੁਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਇਹ ਉਹ ਹੈ ਜੋ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੈਮਿਸਟ ਅਤੇ ਡਰੱਗਿਸਟ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਬੇਸ਼ੱਕ ਜੇਕਰ ਉਹ ਅਜਿਹਾ ਲਾਇਸੈਂਸ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਦਾ ਇੱਕ ਅਸਿੱਧਾ ਤਰੀਕਾ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦਾ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਅਵੈਧ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੈਕਸ਼ਨ 35(2) ਵੀ ਪਰਿਸਰ 'ਤੇ ਖਪਤ ਲਈ ਸ਼ਰਾਬ ਦੀ ਪ੍ਰਚੂਨ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇਣ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਦਲੀਲ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਕੋਈ ਵੀ ਕੇਸ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਿਯਮਾਂ, ਜਾਂ ਤਾਂ 1952 ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਜਾਂ 1961 ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਧਾਰਾ ਦੇ ਉਲਟ ਹੈ।

ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 5, 6, 16 ਤੋਂ 18, 24 ਅਤੇ 58 ਦੇ ਤਹਿਤ 1952 ਦੇ ਨਿਯਮ ਬਣਾਏ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ 1961 ਦੇ ਨਿਯਮ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਸੋਧ ਹਨ। ਤਾਂ ਜੋ ਨਿਯਮ ਹੀ ਨਾ ਬਣਾਏ ਜਾਣ ਧਾਰਾ 58 ਦੇ ਤਹਿਤ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 59 ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸਾਬਕਾ ਸੀ. ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯਮ ਬਣਾਓ-(ਏ) ਕਿਸੇ ਵੀ-ਨਸ਼ੀਲੇ ਪਦਾਰਥ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ, ਸਪਲਾਈ, ਸਟੋਰੇਜ ਜਾਂ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਕਰਨਾ, ਅਤੇ (ਬੀ) ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਸ਼ਰਾਬ ਦੀ ਬੋਤਲ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤ੍ਰਿਤ ਕਰਨਾ। ਸ਼ਕਤੀ ਕੁਝ ਹੋਰ ਮਾਮਲਿਆਂ 'ਤੇ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਹੈ ਜੋ ਇੱਥੇ ਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਕੀਲ ਵੱਲੋਂ ਇਹ ਪੱਖ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਆਬਕਾਰੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਹੀ ਉਲਟ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਧਾਰਾ 59 ਵਿੱਚ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਅਖੌਤੀ ਨਿਯਮ ਨਹੀਂ ਬਣਾਏ ਜਾ ਸਕਦੇ ਸਨ। ਮੁੱਖ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ 1 ਦੁਆਰਾ, ਧਾਰਾ 58 ਸਮੇਤ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਹੋਰ ਧਾਰਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ। ਧਾਰਾ 58 ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਹੋਰ ਧਾਰਾਵਾਂ ਅਧੀਨ ਚੀਫ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਆਬਕਾਰੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਉਹਨਾਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਸੈਕਸ਼ਨ 58(1) ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਚੀਫ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਅਧਿਸੂਚਨਾ ਦੁਆਰਾ, ਆਬਕਾਰੀ ਮਾਲੀਏ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਮੌਜੂਦਾ ਸਮੇਂ ਲਈ ਲਾਗੂ ਐਕਟ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਨਿਯਮ ਬਣਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸ਼ਕਤੀ ਸਿਰਫ ਆਬਕਾਰੀ ਮਾਲ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ? ਸੂਬੀ-ਧਾਰਾ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨਾ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਪਹਿਲਾਂ ਚੀਫ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਸ ਨੂੰ ਸਮੇਂ ਲਈ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਹੋਰ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇਣ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਦਾ ਹੈ। ਆਬਕਾਰੀ ਮਾਲੀਏ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਲਾਗੂ ਹੋਣਾ। ਮੁੱਖ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਕੋਲ ਇਹ ਆਮ ਸ਼ਕਤੀ ਧਾਰਾ 59 ਦੁਆਰਾ ਆਬਕਾਰੀ - ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਸੀਮਤ ਜਾਂ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਨ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 59 ਅਧੀਨ ਆਬਕਾਰੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਮੁੱਖ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ। ਧਾਰਾ 58 ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਹੋਰ ਧਾਰਾਵਾਂ ਅਧੀਨ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਵਿੱਚ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਦਲੀਲ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਦਾ ਹੋਵੇ ਕਿ ਧਾਰਾ 58 ਸਮੇਤ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਅਧੀਨ ਚੀਫ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਧਾਰਾ 59 ਅਧੀਨ ਆਬਕਾਰੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਯੂਪੀ ਸਟੇਟ ਬਨਾਮ ਮੁਰਤਜ਼ਾ ਅਲੀ (10) ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਨਿਯਮ ਇੱਕ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸਨੂੰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਇਮ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਵਿਵਸਥਾ ਭਾਵੇਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ ਇਸ ਦੇ ਅਧੀਨ. ਪਰ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪ੍ਰਬੰਧਿਤ ਨਿਯਮ ਪ੍ਰਭੁਪਾਲ ਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ ਉਹਨਾਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਣਾਏ ਗਏ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ

ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿਸੇ ਦਾ ਵੀ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ' ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ । ਉਸੇ ਹੀ ਬਣਾਏ ਗਏ ਹਨ. ਇਸ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਪੱਖ ਤੋਂ ਇਹ ਦਲੀਲ ਅਸਮਰੱਥ ਹੈ ਅਤੇ ਸੰਭਵ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਬਲ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ।

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਆਖਰੀ ਦਲੀਲ ਵਿਚਾਰਨ ਲਈ ਬਾਕੀ ਹੈ । ਇਹ ਦਲੀਲ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 19(1)(f) ਅਤੇ (g) 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਹੈ। ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਯੋਗ ਨਿਯਮ ਅਤੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਹਾਸਲ ਕਰਨ, ਰੱਖਣ ਅਤੇ ਨਿਪਟਾਉਣ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ 'ਤੇ ਗੈਰ-ਵਾਜਬ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ; ਅਤੇ ਇੱਕ ਡਰੱਗਿਸਟ ਅਤੇ ਇੱਕ ਕੈਮਿਸਟ ਵਜੋਂ ਆਪਣੇ ਪੇਸ਼ੇ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਕਰਨਾ, ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਕਿੱਤੇ, ਵਪਾਰ ਜਾਂ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣਾ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਉਸੇ ਧਾਰਾ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ (5) ਅਤੇ (6) ਅਧੀਨ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿੰਨੀਆਂ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਲਗਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ ਨਾ ਵਾਜਬ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਆਮ ਜਨਤਾ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ। 26 ਅਕਤੂਬਰ, 1962 ਨੂੰ ਆਰਟੀਕਲ 352 ਦੇ ਤਹਿਤ ਐਮਰਜੈਂਸੀ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਆਰਟੀਕਲ 358 ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਆਰਟੀਕਲ 19 ਦੇ ਤਹਿਤ ਐਮਰਜੈਂਸੀ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਵਿਧਾਨਿਕ ਜਾਂ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਸ ਤਰੀਕ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਿਯਮ ਅਤੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਉਕਸਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਧਾਰਾ 358 ਦਾ ਕੋਈ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜੋ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਹੀ ਹੈ। ਆਰਟੀਕਲ 47 ਰਾਜ ਨੀਤੀ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਕ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਬਾਰੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਭਾਗ IV ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ- “ਰਾਜ ਆਪਣੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਪੋਸ਼ਣ ਅਤੇ ਜੀਵਨ ਪੱਧਰ ਨੂੰ ਉੱਚਾ ਚੁੱਕਣ ਅਤੇ ਜਨਤਕ ਸਿਹਤ ਦੇ ਸੁਧਾਰ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਮੁੱਢਲੇ ਕਰਤੱਵਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰੇਗਾ। ਅਤੇ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਰਾਜ ਨਸ਼ਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਪੀਣ ਵਾਲੇ ਪਦਾਰਥਾਂ ਅਤੇ ਸਿਹਤ ਲਈ ਹਾਨੀਕਾਰਕ ਨਸ਼ੀਲੇ ਪਦਾਰਥਾਂ ਦੇ ਚਿਕਿਤਸਕ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਖਪਤ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦੀ ਲਿਆਉਣ ਦਾ ਯਤਨ ਕਰੇਗਾ।” ਆਰਟੀਕਲ 37 ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਭਾਗ IV ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੋ ਵਿਜ਼ਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਧਾਰਾ 47 ਦੇ ਤਹਿਤ ਨੀਤੀ ਨਸ਼ੀਲੇ ਪਦਾਰਥਾਂ ਅਤੇ ਸਿਹਤ ਲਈ ਹਾਨੀਕਾਰਕ ਨਸ਼ੀਲੇ ਪਦਾਰਥਾਂ ਦੇ ਸੇਵਨ ਦੀ ਮਨਾਹੀ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਵੀ ਮੈਡੀਸਿਨਲ ਤਿਆਰੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦੀ ਨਹੀਂ ਲਗਾਉਣਾ ਹੈ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਹ ਬੰਬਈ ਸਟੇਟ ਬਨਾਮ ਐਫ.ਐਨ. ਬਤਸਾਰਾ (2) ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ , ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡ ਸ਼ਿਪਸ ਨੇ ਪੰਨਾ 719 'ਤੇ ਇਸ ਆਰਟੀਕਲ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਇਹ ਨਿਰੀਖਣ ਕੀਤਾ-“ਸੰਵਿਧਾਨ ਦਾ ਆਰਟੀਕਲ 47 ਇਸ ਤੱਥ ਦਾ ਵੀ ਧਿਆਨ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦਵਾਈਆਂ ਦੀਆਂ ਤਿਆਰੀਆਂ ਨੂੰ ਮਨਾਹੀ ਦੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦਾ ਕਿ ਇਹ ਵਾਜਬ ਹੈ ਕਿ ਕਬਜ਼ਾ, ਪ੍ਰਿਤਪਾਲ ਸਿੰਘ ਔਸ਼ਧੀ ਅਤੇ ਪਖਾਨੇ ਦੀਆਂ ਤਿਆਰੀਆਂ ਦੀ ਵਿਕਰੀ, ਖਰੀਦ, ਖਪਤ ਜਾਂ ਵਰਤੋਂ 'ਤੇ ਸਿਰਫ ਇਸ

ਲਈ ਮਨਾਹੀ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਥੇ ^5^ ਕੁਝ ਬਦਮਾਸ਼ਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ। ਇਸ ਨਿਰੀਖਣ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਇਕ ਹੋਰ ਵਕੀਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਸਿਰਫ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਮੋਹਰ ਸਿੰਘ, ਜੇ. ਕੇਂਦਰ ਸ਼ਾਸਿਤ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਲੀ ਵਿਚ ਨਸ਼ੀਲੇ ਪਦਾਰਥਾਂ ਦੀਆਂ ਤਿਆਰੀਆਂ ਦੀ ਕੁਝ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰੀ ਹੁਕਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ ਜੋ ਨਿਯਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾਉਂਦੀ। ਅਤੇ ਸੂਚਨਾਵਾਂ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਮਨਾਹੀ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਧਾਰਾ 47 ਵਿੱਚ ਨੀਤੀ ਬਾਰੇ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਇਹ ਧਾਰਾ ਸਿਰਫ ਮਨਾਹੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਮਨਾਹੀ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਕਵਰ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗੀ। ਚਿਕਿਤਸਕ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਨਸ਼ੀਲੇ ਪਦਾਰਥਾਂ ਜਾਂ ਨਸ਼ੀਲੀਆਂ ਦਵਾਈਆਂ ਦੀ ਖਪਤ। ਇਹ ਅਜਿਹੀਆਂ ਤਿਆਰੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਲਗਾਉਣ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਵਧਾਉਂਦਾ ਜਦੋਂ ਅਸਲ ਤੱਥ ਵਜੋਂ ਇਹ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਫੇਰੇ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਸ਼ੇ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਵੱਡੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਵਿਗਾੜ / ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਦਵਾਈਆਂ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ। ਉਪਭੋਗਤਾ ਦੀ ਸਿਹਤ। ਇਸ ਲਈ ਧਾਰਾ 47 ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਪੱਖ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਦਲੀਲ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਆਈ.ਡੀ. ਵਿਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ 37 ਨਸ਼ੀਲੇ ਪਦਾਰਥਾਂ ਦੀਆਂ ਤਿਆਰੀਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿਚ 1952 ਦੇ ਨਿਯਮ 9 ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਹਨ। 1961 ਦੇ ਨਿਯਮ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸਮਾਨ ਹਨ ਅਤੇ ਪਿਛਲੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਸੋਧ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਸੰਸ਼ੋਧਿਤ 1961 ਦੇ ਨਿਯਮ ਉਨ੍ਹਾਂ 37 ਨਸ਼ੀਲੇ ਪਦਾਰਥਾਂ ਦੀਆਂ ਤਿਆਰੀਆਂ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਹੁੰਦੇ ਤਾਂ ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਕੋਈ ਦਲੀਲ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਇੰਨੀ ਦੇਰ ਨਾਲ ਉਪਲਬਧ ਹੁੰਦੀ ਜਦੋਂ 9 ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਨੂੰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਗੈਰ-ਵਾਜਬ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਤੇ ਸਿਹਤ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵਪਾਰ ਜਾਂ ਜਨਤਾ ਦੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਦੇ ਨੁਕਸਾਨ ਲਈ। ਦਸੰਬਰ 7: 1961 ਦੀ ਇਪਗਨਡ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਕੈਸ਼ਨ; ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਇਰਾ ਸਿਰਫ 37 ਨਸ਼ੀਲੇ ਪਦਾਰਥਾਂ ਵਾਲੀਆਂ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਤਿਆਰੀਆਂ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ 20 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਪਰੂਫ ਅਲਕੋਹਲ ਵਾਲੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਤਿਆਰੀਆਂ ਤੱਕ ਵਧਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਇਹ ਵਿਸਤਾਰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਮਾਮੂਲੀ ਤਬਦੀਲੀ ਜਾਂ ਤਬਦੀਲੀ ਕਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਸ਼ਾਇਦ ਕੁਝ ਹੱਦ ਤੱਕ ਬੇਚੈਨੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਪਰ ਇਹ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਜਾਂ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ! ਅਵੈਧ। ਇਹ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਨਿਯਮ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਣਾਏ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨਾਲ ਇਕਸਾਰ ਹਨ, ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪੱਖੋਂ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਯਮ ਅਤੇ ਅਧਿਸੂਚਨਾਵਾਂ ਜੋ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਨੂੰ ਵੈਧ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਕੇਸ ਸਾਹਮਣੇ ਨਹੀਂ ਆ ਜਾਂਦਾ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਡਰੱਗਿਸਟ ਅਤੇ ਇੱਕ

ਕੈਮਿਸਟ ਦੇ ਵਪਾਰ ਜਾਂ ਪੇਸ਼ੇ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਲਈ ਨੁਕਸਾਨਦੇਹ ਹੋਣ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕਾਫ਼ੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣਾ ਜਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਲਗਭਗ ਅਸੰਭਵ ਹੈ। ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਿਹਤ ਦੇ ਕੰਮਾਂ ਲਈ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲੋਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਸ਼ੀਲੇ ਪਦਾਰਥਾਂ ਦੀਆਂ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਤਿਆਰੀਆਂ, ਤਾਂ ਜੋ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀਆਂ ਦਵਾਈਆਂ ਤੋਂ ਅਮਲੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਾਂਝਾ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੁਣ ਉਨ੍ਹਾਂ ਖਾਸ ਨਿਯਮਾਂ ਲਈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਦਲੀਲਾਂ ਨੂੰ ਸੰਬੰਧਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹੀ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਜੋ ਕਿਸੇ ਦੇ ਵਪਾਰ ਅਤੇ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਕੈਮਿਸਟ ਅਤੇ ਡਰੱਗਿਸਟ ਲਗਭਗ ਅਸੰਭਵ ਹੈ ਅਭਿਆਸ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸਿਹਤ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਦਵਾਈਆਂ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਸ਼ੀਲੇ ਪਦਾਰਥਾਂ ਦੀਆਂ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਤਿਆਰੀਆਂ ਦੇ ਲਾਭ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਕਰਨਾ। ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਵੇਰਵਿਆਂ ਦਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ। ਨਿਯਮ 2 ਦਾ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਇਤਰਾਜ਼ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਨਸ਼ੀਲੇ ਪਦਾਰਥਾਂ ਦੀਆਂ ਤਿਆਰੀਆਂ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਨਿਰਮਾਣ ਜਾਂ ਤਿਆਰੀ ਜਾਂ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਲਾਇਸੈਂਸ *ih*. ਫਾਰਮ MC 12 ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਇਹ ਫਾਰਮ ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਮੈਨੂ ਫੈਕਟਰਰ ਨੂੰ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇਣ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ ਪਰ ਅਜਿਹੇ ਨਿਰਮਾਤਾ ਕੋਲ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 20 ਦੇ ਤਹਿਤ ਲਾਇਸੈਂਸ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਸ 'ਪ੍ਰਬੰਧ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਕੋਈ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਇੱਕ ਕੈਮਿਸਟ ਅਤੇ ਇੱਕ ਡਰੱਗਿਸਟ - ਚਿੱਟੇ ਡਿਸਕ - ਇੱਕ ਨਸ਼ੀਲੀ ਰੂਹਾਨੀ ਤਿਆਰੀਆਂ ਨੂੰ ਕਲਮਬੰਦ ਕਰਦਾ ਹੈ ਦਵਾਈ ਇੱਕ ਨਿਰਮਾਤਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਲ ਹੈ ਤਿਆਰ ਸਮਝਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। 'ਨਿਯਮਾਂ' 3 ਅਤੇ 3-ਏ ਵਿੱਚ ਜੋ ਨੁਕਸ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਰਜਿਸਟਰਡ ਮੈਡੀਕਲ ਪ੍ਰੈਕਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਨੁਸਖਾ ਨੂੰ ਜ਼ਰੂਰੀ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ (ਅਜਿਹੇ ਪ੍ਰੈਕਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰੈਸ ਵਿੱਚ ਨਸ਼ਾ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਤਿਆਰੀ ਦੀ ਸੀਮਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਵੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। - ਕਰਿਪੀਅਨ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਲਈ ਜੋ ਆਪਣੇ ਆਪ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ ਜਾਂ ਦੋਸਤ ਲਈ ਇੱਕ ਦਵਾਈ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਤਿਆਰੀ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ, ਲਈ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਗੈਰ-ਵਾਜ਼ਬ ਜਾਂ ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਅਜਿਹੀ ਤਿਆਰੀ ਨੂੰ ਖਰੀਦਣਾ ਸਿਵਾਏ ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਮੈਡੀਕਲ ਪ੍ਰੈਕਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਤਜਵੀਜ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨੁਸਖੇ ਨਾਲ ਨੱਚਿਆ ਹੋਵੇ। ਫਿਰ ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯਮ 4 ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਮ ਪੋਰਟ ਲਈ ਕਲੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਪਰਮਿਟ ਅਤੇ ਪਾਸ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਗੈਰ-ਵਾਜ਼ਬ ਪਾਬੰਦੀ, ਪਰ ਇਹ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 16 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ। ਨਿਯਮ 5-ਏ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਬਾਹਰੋਂ ਨਸ਼ੀਲੇ ਪਦਾਰਥਾਂ ਦੀਆਂ ਤਿਆਰੀਆਂ ਨੂੰ ਆਯਾਤ ਕਰਨ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ! ਕੇਂਦਰ ਸ਼ਾਸਤ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਲੀ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਿਤਪਾਲ ਸਿੰਘ ਕੈਮਿਸਟ ਅਤੇ ਡਰੱਗਿਸਟ ਇਸ ਨਿਯਮ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਰਮਿਟ ਤੋਂ

ਬਿਨਾਂ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਮੈਡੀਕਲ ਪ੍ਰੈਕਟੀਸ਼ਨਰ ਆਪਣੇ ਬੈਗ ਵਿੱਚ ਮਾਈਕਸਿਨ ਐਨਐਫ ਦਵਾਈਆਂ ਨਹੀਂ ਲੈ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਬੇਸ਼ੱਕ ਇਹ ਆਖਰੀ ਬਿਆਨ ਦਿੱਲੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਆਧਾਰ ਦੇ ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਕਮੈਡੀਕਲ ਕਟੀਸ਼ਨਰ ਹੈ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕੋਲਨਸ਼ੀਲੀ ਰੂਹਾਨੀ ਤਿਆਰੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਬਿਨਾਂ ਏ ਲਾਇਸੈਂਸ ਜਾਂ ਪਰਮਿਟ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਨਿਯਮ 3-ਏ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਉਸਨੂੰ ਮੋਹਰ ਸਿੰਘ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ; J. ਵੱਡੀ ਮਾਤਰਾ ਰੱਖਣ ਲਈ, ਇੱਥੇ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਅੰਤਰ ਹੈ ਲੋੜੀਂਦਾ ਲਾਇਸੈਂਸ ਜਾਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮੀਟ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਨਾਲ ਖਰਚ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਨਿਯਮ 7 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਬਰਾਬਰ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਆਯਾਤਕ, ਨਿਰਯਾਤਕ ਜਾਂ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟਰ ਕੋਲ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਤਿਆਰੀ ਨਾਲ ਨਸ਼ੀਲੇ ਪਦਾਰਥਾਂ ਦੀ ਹਰ ਖੋਪ ਦੇ ਨਾਲ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਹੋਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਇਹ ਮੈਂ ਉਹਨਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦਾ ਨਹੀਂ ਹਾਂ ਜੋ ਨਿੱਜੀ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ ਜਾਂ ਦੋਸਤ ਲਈ ਨਸ਼ਾ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਤਿਆਰੀਆਂ ਖਰੀਦਦੇ ਹਨ। ਨਿਯਮ 9 ਦਾ ਇਤਰਾਜ਼ ਇਸ ਗਲਤ ਧਾਰਨਾ 'ਤੇ ਅੱਗੇ ਵਧਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਚੀ - ਮਿਸਟ ਅਤੇ ਇੱਕ ਨਸ਼ਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਨਸ਼ਾ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਤਿਆਰੀਆਂ ਦਾ ਨਿਰਮਾਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਅਜਿਹੀਆਂ ਤਿਆਰੀਆਂ ਨੂੰ ਇਸ ਨਿਯਮ ਵਿੱਚ ਨਾਮ ਦਿੱਤੇ ਚਾਰ ਵਰਗਾਂ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਹੀ ਵੇਚ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨੂੰ ਵੀ ਨਹੀਂ। ਕਿਸੇ ਨਿੱਜੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਦਵਾਈ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ ਜਾਂ ਦੋਸਤ ਲਈ ਆਪਣੀ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਇਸ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਨਿਯਮ 10 (ਬੀ) ਇੱਕ ਸਪੱਸ਼ਟ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਕੈਮਿਸਟ ਅਤੇ ਇੱਕ ਡਰੱਗਿਸਟ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ, ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਲਾਇਸੈਂਸਧਾਰੀ ਅਜਿਹੇ ਨੁਸਖੇ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇੱਕ ਰਜਿਸਟਰਡ ਮੈਡੀਕਲ ਪ੍ਰੈਕਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਪਰਚੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀਆਂ ਤਿਆਰੀਆਂ ਵੇਚ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਨਿਯਮਾਂ 12 ਅਤੇ 13 ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਹੀ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਅਜਿਹੀਆਂ ਤਿਆਰੀਆਂ ਦੀ ਇੱਕ ਸੀਮਤ ਅਤੇ ਸੀਮਤ ਮਾਤਰਾ ਦਾ ਨੁਸਖਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਜੇਕਰ ਪ੍ਰੈਸ ਕ੍ਰਿਪਸ਼ਨ ਦੁਹਰਾਉਣ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਾ ਕਰੇ ਜਾਂ ਜੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਿੱਛਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ- ਅਜਿਹੀ ਤਿਆਰੀ, ਮਰੀਜ਼ ਜਾਂ ਉਸਦੇ ਰਿਲੇਸ਼ਨ ਜਾਂ ਉਸਦਾ ਦੋਸਤ 'ਫਾਈਲ ਸੁੱਟਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਤੋੜ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਖਰੀਦਦਾਰੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੁਬਾਰਾ ਰਜਿਸਟਰਡ ਮੈਡੀਕਲ ਪ੍ਰੈਕਟੀਸ਼ਨਰ ਨਾਲ ਸੰਪਰਕ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਪਰ ਇਸ ਕਿਸਮ ਦੀ ਦੁਰਘਟਨਾ ਕਿੰਨੀ ਵਾਰ ਵਾਪਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿੰਨੀ ਵਾਰ ਇੱਕ ਰਜਿਸਟਰਡ ਡਾਕਟਰੀ ਕੈਲ ਪ੍ਰੈਕਟੀਸ਼ਨਰ ਨੁਸਖੇ ਵਿੱਚ 'ਡੋਜ਼' ਦੀ ਮੁੜ ਪਟੀਸ਼ਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਦੁਹਰਾਉਣਾ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਮਰੀਜ਼ ਦੀ ਸਿਹਤ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ? ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਪੱਖ ਤੋਂ ਕਲਪਨਾ ਦੀਆਂ ਉਡਾਣਾਂ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹਨਾਂ ਦਾ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੀ ਅਸਲੀਅਤ ਨਾਲ ਕੋਈ ਵਾਸਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ 1961 ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ 12 ਅਤੇ 13 ਨਿਯਮ 1952 ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਸੁਧਾਰ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਖਰੀਦਯੋਗ ਮਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਵਾਧਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਰਜਿਸਟਰਡ ਮੈਡੀਕਲ ਪ੍ਰੈਕਟੀਸ਼ਨਰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਤੀ ਪੁੱਤਰ ਦੇ ਇਲਾਜ ਲਈ ਨਸ਼ਾ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਅਧਿਆਤਮਿਕ

ਤਿਆਰੀ ਸਮੇਤ ਦਵਾਈ ਦੇ ਦੁਹਰਾਓ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ ਜਾਂ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਤਿਆਰੀ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿੰਨਾ ਕਿ ਨੁਸਖੇ 'ਤੇ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਸਤੂ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਸਦਾ ਅਜਿਹੀ ਤਿਆਰੀ ਦੀ ਕੋਈ ਹੋਰ ਮਾਤਰਾ ਖਰੀਦਣਾ ਜੇਕਰ ਉਹ ਇਸਦਾ ਅਸਲ ਉਪਭੋਗਤਾ* ਹੈ। ਜੇ ਉਹ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਨਿਯਮ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਨਸ਼ਾ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਤਿਆਰੀ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਕਰਨਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਇਸਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕੇ। ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਲੈਕਟਰ ਜਾਂ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਅਧਿਕਾਰਤ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਨਿਯਮ 14 ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਤਿੰਨ ਵਰਗਾਂ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਫਾਰਮ ISP 1 ਵਿੱਚ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇਣ ਲਈ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਇਸ ਨਿਯਮ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਮਾਪਦੰਡ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਪਰ ਨਿਯਮ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਤਿੰਨ ਵਰਗ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਆਮ ਕਾਰਜਕਾਲ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਲੈਕਟਰ ਜਾਂ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਅਧਿਕਾਰਤ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਇਸ ਮੰਤਵ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੀ ਅਗਵਾਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਨਿਯਮ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਪ੍ਰਤੀ ਪੁੱਤਰਾਂ ਦੀਆਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਹਨ ਕੈਮਿਸਟ-ਅਤੇ ਡਰੱਗਜ਼ ਐਕਟ, 1940 ਦੇ ਅਧੀਨ ਲਾਇਸੈਂਸ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਡਰੱਗਿਸਟ, ਹੋਮਿਓਪੈਥਿਕ ਕੈਮਿਸਟ ਜਾਂ ਪ੍ਰੈਕਟੀਸ਼ਨਰ, ਅਤੇ ਟਾਇਲਟ ਦੀਆਂ ਤਿਆਰੀਆਂ ਅਤੇ ਤੱਤ ਸਮੇਤ ਜਨਰਲ ਸਟੋਰਾਂ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਵਿੱਚ ਲੱਗੇ ਵਿਅਕਤੀ। ਨਿਯਮ 17-ਏ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਇਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਪਰਮਿਟ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ, ਪਰ ਇਸ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਨਿਯਮ 3-ਏ' ਅਤੇ 13 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਉਦੋਂ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਹਨਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਪ੍ਰੋ ਤੋਂ ਵੱਧ ਮਾਤਰਾਵਾਂ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਇਸ ਨਿਯਮ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪਰਮਿਟ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਨਿਯਮ 23(ii) ਦਾ ਇਤਰਾਜ਼ ਇਹ ਹੈ ਕਿ 1952 ਜਾਂ 1961 ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿਰਦਿਸ਼ਟ ਹੋਰ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਲਈ, 3 ਅਕਤੂਬਰ, 1935 ਦੇ ਦਿੱਲੀ ਸ਼ਰਾਬ ਲਾਇਸੈਂਸ ਨਿਯਮ, ਮਿਊਟਿਸ ਮਟੀਡਿਸ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹਨਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਦਾ ਨਿਯਮ 4.15 ਲਾਇਸੈਂਸਧਾਰਕ ਨੂੰ ਵੇਚਣ ਤੋਂ ਰੋਕਦਾ ਹੈ। ਗੈਰ-ਕਮਿਸ਼ਨਡ ਅਫਸਰ ਦੇ ਰੈਂਕ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਿਪਾਹੀ ਨੂੰ ਸ਼ਰਾਬ, ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਜਿਸਨੂੰ ਲਾਇਸੈਂਸਧਾਰਕ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਉਸ ਕੋਲ ਅਜਿਹੇ ਸਿਪਾਹੀ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦਾ ਮੈਂਬਰ ਹੋਣ ਦਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਦਾ ਕਾਰਨ ਹੈ, ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਜਿਸਨੂੰ ਲਾਇਸੈਂਸਧਾਰਕ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਇਸਦਾ ਕਾਰਨ ਹੈ। ਇੱਕ 'ਅਨੁਸਾਰੀ' ਹੋਣ ਦਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਇਸ ਨਿਯਮ ਦਾ ਇੱਕ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਹੈ ਜੋ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਰਾਬ ਦੀ ਵਿਕਰੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਨਿਯਮ ਸ਼ਰਾਬ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ, ਕਲੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਸਿਪਾਹੀਆਂ ਅਤੇ ਇਸ ਨਿਯਮ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਹੋਰ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰਸ਼ੁਦਾ ਅਹਾਤੇ ਵਿੱਚ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਨਿਯਮ ਸ਼ਰਾਬ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਆਮ ਥਾਵਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਕੈਮਿਸਟਾਂ ਅਤੇ ਡਰੱਗਿਸਟਾਂ 'ਤੇ, ਅਤੇ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਲੈਕਟਰ ਦੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਕਿਸੇ ਸਿਪਾਹੀ ਜਾਂ ਸਿਪਾਹੀ ਦੇ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ ਨੂੰ ਦਵਾਈ ਵੇਚਣ

ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਡਾਕਟਰੀ ਸਹਾਇਤਾ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹਨਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 5.35 (1) ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਲਾਇਸੰਸਧਾਰਕ ਕਿਸੇ ਵੀ ਗਾਹਕ ਨੂੰ ਸ਼ਰਾਬ ਦੀ ਕੋਈ ਮੁਫਤ ਡੌਲ ਨਹੀਂ ਦੇਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ * ਉਹ ਕਿਸੇ ਗਾਹਕ ਨੂੰ ਵੇਚੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਸ਼ਰਾਬ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਦੀ ਵਸਤੂ (22) ਦੀ ਕੀਮਤ 'ਤੇ ਕੋਈ ਪਰਕਵਿਜ਼ਿਟ ਜਾਂ ਦਸਤੂਰ ਨਹੀਂ ਦੇਵੇਗਾ। ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਲਾਇਸੰਸਧਾਰਕ ਕਿਸੇ ਵੀ ਰੰਗ, ਸੁਆਦ ਨੂੰ ਮਿਸ਼ਰਤ, ਮਿਸ਼ਰਣ ਜਾਂ ਸੁਧਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ ਪ੍ਰਿਤਪਾਲ ਸਿੰਘ ਵੱਲੋਂ ਸ਼ਰਾਬ ਵੇਚੀ ਜਾਂ ਆਪਣੇ ਲਾਇਸੰਸਸ਼ੁਦਾ ਅਹਾਤੇ ਵਿੱਚ ਸਟੋਰ ਕੀਤੀ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸ਼ਰਾਬ ਦੀ ਦੁਕਾਨ ਦੇ ਇੱਕ ਆਮ ਕਾਰੋਬਾਰੀ ਦੇ ਲਾਇਸੰਸਧਾਰਕ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਆਈਟਮ (22) ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਦਿੱਲੀ ਅਤੇ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਇੱਕ ਹੋਰ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਜੇ ਤੱਕ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਤਬਦੀਲੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਵੰਡ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਉਲੰਘਣਾ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਦਾ ਹੈ। ਕੈਮਿਸਟ ਮੇਹਰ ਸਿੰਘ, ਜੇ. ਅਤੇ ਇੱਕ ਡਰੱਗਿਸਟ ਬਸ਼ਰਤੇ ਉਹ ਇੱਕ ਲਾਇਸੰਸਧਾਰੀ ਹੋਵੇ ਜਿਸ ਦੇ ਲਾਇਸੈਂਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸ਼ਰਤ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਤਿਆਰੀਆਂ ਵਿੱਚ ਨਸ਼ਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਵੇਚਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯਮ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਇਕਸਾਰ ਹਨ, ਉਹਨਾਂ ਲਈ ਇਕੋ ਇਕ ਇਤਰਾਜ਼ ਹੈ ਲਾਇਸੈਂਸ, ਪਰਮਿਟ ਜਾਂ ਪਾਸ ਦੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਜੋ ਉਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹਨ, ਜਿਸ ਲਈ ਇਹ ਲੋੜੀਂਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਲੋੜ ਬੇਚੈਨ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕੁਝ ਅਸੁਵਿਧਾਜਨਕ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਪਰ ਇਹ ਕੋਈ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਪਾਬੰਦੀ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਨਤੀਜਾ ਇੱਕ ਕੈਮਿਸਟ ਜਾਂ ਡਰੱਗਿਸਟ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦਾ ਲਗਭਗ ਅਧਰੰਗ ਹੈ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਲਾਭਕਾਰੀ ਯੋਗਤਾ ਹੈ। ਨਸ਼ਾ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਤਿਆਰੀਆਂ ਦਾ ਆਮ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਦਵਾਈ ਸਿਨੇ ਵਜੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਬਲਸਾਰਾ ਦੇ ਕੇਸ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਨਿਯਮ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਕੁਝ ਹੱਦ ਤੱਕ ਉਲਝੇ ਹੋਏ ਨਿਯਮਾਂ ਨਾਲ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡ ਸ਼ਿਪਜ਼ ਦੁਆਰਾ ਅਣਉਚਿਤ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ 1949 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਸੀ। ਜੋ ਕਿ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਕੁਝ ਅਧਿਸੂਚਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਕਠੋਰਤਾਵਾਂ ਤੋਂ ਛੋਟ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਨਿਯਮ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਜੋ ਦਵਾਈਆਂ ਵਾਲੇ ਟੌਨਿਕਸ, ਮੈਡੀਕੇਟਿਡ ਵਾਈਨ ਅਤੇ ਕੁਝ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਟਾਇਲਟ ਦੀਆਂ ਤਿਆਰੀਆਂ ਅਤੇ ਈਸੈਂਸੀਜ਼ ਹਨ। ਇਹ ਐਕਟ ਅਵੈਧ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਜਦੋਂ ਇਸਨੇ ਸ਼ਰਾਬ ਦੀ ਵਿਕਰੀ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦੀ ਲਗਾਈ ਸੀ ਤਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਤਿਆਰੀਆਂ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਛੋਟ ਦੁਆਰਾ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਜਾਂ ਤਾਂ ਦਵਾਈਆਂ ਦੀਆਂ ਤਿਆਰੀਆਂ ਜਾਂ ਟਾਇਲਟ ਦੀਆਂ ਤਿਆਰੀਆਂ ਜਨਤਾ ਦੁਆਰਾ ਅਸਲ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਾਂ ਨੇ ਰਿਪੋਰਟ ਦੇ ਪੰਨਾ 721 'ਤੇ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਇੱਕ ਆਮ ਨਾਗਰਿਕ ਨੂੰ ਗੁੰਝਲਦਾਰ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਲੰਮੀ ਲੜੀ ਵਿੱਚੋਂ ਜਾਣਕਾਰੀ ਕੱਢਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨਾ ਇੱਕ

ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਕੰਮ ਲੱਗ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਅਸਲ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਅਤੇ ਹੱਦ ਬਾਰੇ ਜੋ ਕਾਨੂੰਨ ਉਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਿਰਫ ਪੱਖਾਂ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੀ ਮਦਦ ਨਾਲ ਹੀ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਇਹ ਜਾਣਨ ਦੇ ਯੋਗ ਸਨ ਕਿ 31 ਮਾਰਚ 1950 ਤੱਕ ਸਥਿਤੀ ਕੀ ਸੀ, ਅਤੇ 1 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1950 ਨੂੰ ਕਿਹੜੀਆਂ ਤਬਦੀਲੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਅਜ਼ੀਬ ਸਥਿਤੀਆਂ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੇ ਕਿ ਕੁਝ ਛੋਟਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨਾਂ ਨੇ ਰਾਜ ਦੀ ਦਲੀਲ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। ਬਾਬੇ ਪ੍ਰੋਹਿਬਿਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1949 ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ, ਪਰ ਇੱਥੇ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਸਥਿਤੀ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੋਈ। ਮਾਮਲਾ ਕਾਫੀ ਸਾਧਾਰਨ ਹੈ। 1961 ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਜਦੋਂ 7 ਦਸੰਬਰ, 1961 ਦੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਤਸਵੀਰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ 20 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਅਲਕੋਹਲ ਸਮੱਗਰੀ ਦੇ ਨਾਲ ਨਸ਼ੀਲੇ ਪਦਾਰਥਾਂ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਆਗਿਆ ਹੈ।

1952 ਅਤੇ 1961 ਦੇ ਨਿਯਮ ਅਤੇ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਬਜ਼ਾ, ਆਯਾਤ, ਮਹਿੰਗੇ ਸਿੰਘ ਜੇ. ਨਿਰਯਾਤ ਅਤੇ ਸਮਾਨ ਦੀ ਆਵਾਜਾਈ। ਮੌਜੂਦਾ ਅਣਗੌਲੇ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤੀ ਬਲਸਾਰਾ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਉਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਚੁਣੌਤੀ ਹੈ! ਬਾਬੇ ਪ੍ਰੋਹਿਬਿਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1949 ਦੀ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਵੈਧਤਾ ਲਈ ਸੀ। ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਕੀ ਪਾਬੰਦੀਸ਼ੁਦਾ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਵਾਜਬ ਹਨ ਜਾਂ ਵਾਜਬ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਉਹ ਹਾਲਾਤ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।

ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਦੂਸਰਾ ਮਾਮਲਾ ਜਿਸ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਉਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਉਹ ਇਨ੍ਹੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹਨ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਹੋਣਾ ਗੈਰ-ਵਾਜਬ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਉਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਅਪ੍ਰਾਪਤ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਆਮ ਸ਼ਰਾਬ ਦੇ ਬਦਲ ਵਜੋਂ ਨਸ਼ੀਲੇ ਪਦਾਰਥਾਂ ਦੀਆਂ ਤਿਆਰੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨੂੰ ਰੋਕਿਆ ਜਾ ਸਕੇ ਅਤੇ ਦਵਾਈ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ। ਮੁੱਖ ਮਾਮਲੇ ਜੋ ਅਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ ਉਹ ਮਾਤਰਾ ਦੀ ਸੀਮਾ ਹੈ ਜੋ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਖਰੀਦੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਲਾਇਸੈਂਸ ਜਾਂ ਪਰਮਿਟ ਜਾਂ ਪਾਸ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਖਾਸ ਸਥਿਤੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਨਾ ਹੀ ਇਸ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਾਬਕਾ ਹੈ ਲਗਾਤਾਰ ਪਾਬੰਦੀ. ਵੇਚੇ ਜਾਣ ਲਈ - ਪ੍ਰਤੀ ਮਿਣਤੀ ਮਾਤਰਾ 'ਤੇ ਸੀਮਾ ਸਿਰਫ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਸਿਹਤ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇੱਕ ਚਿਕਿਤਸਕ ਨੁਸਖੇ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਲੋੜਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਸੀਮਾਬੱਧ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੋਣ ਤੋਂ ਵਧੀਕ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਲਾਇਸੈਂਸ ਜਾਂ ਪਰਮਿਟ ਜਾਂ ਪਾਸ ਦੀ ਲੋੜ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ

ਪੱਖ ਦੀ ਇਹ ਆਖਰੀ ਦਲੀਲ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਕੋਈ ਹੋਰ ਨਿਯਮ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਹਮਲਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਸ 'ਤੇ ਗੈਰ-ਵਾਜਬ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਨਸ਼ੀਲੇ ਪਦਾਰਥਾਂ ਦੀਆਂ ਤਿਆਰੀਆਂ ਦੀ ਵਿਕਰੀ, ਕਬਜ਼ਾ, ਆਯਾਤ, ਨਿਰਯਾਤ ਜਾਂ ਢੋਆ-ਢੁਆਈ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਡਰੱਗਿਸਟ ਅਤੇ ਕੈਮਿਸਟ ਵਜੋਂ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਜਾਂ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਆਮ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਸਿਹਤ ਲਈ ਲੋੜ ਵਜੋਂ ਅਜਿਹੀਆਂ ਤਿਆਰੀਆਂ ਨੂੰ ਖਰੀਦਣ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ।

ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਪੱਖ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਕੋਈ ਦਲੀਲ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਉਸ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਪ੍ਰਿਤਪਾਲ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਡੀ.ਕੇ.ਕੰਨੀਸਾ ਬਨਾਮ ਦੇਵੀਚੰਦ (11), ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦੇਵਲੋਸ, ਜੇ. ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਵਿਧਾਨਕ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮ ਅਤੇ ਉਪ-ਨਿਯਮਾਂ ਵਾਜਬ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਉਹ ਅਲਟਰਾ ਵਾਇਰ ਅਤੇ ਬੇਅਰਥ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਮੌਜੂਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਅਨੁਪਾਤ ਦੀ ਲਾਗੂਤਾ ਵਿੱਚ ਜਾਣਾ ਬੇਲੋੜਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

ਮੇਹਰ ਸਿੰਘ, ਜੇ. ਅਤੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨਾਂ ਗੈਰ-ਵਾਜਬ ਹਨ ਅਤੇ ਜਨਤਕ ਨਹੀਂ ਹਨ
ਦਿਲਚਸਪੀ.

ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਰਚਿਆਂ ਸਮੇਤ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ,
ਵਕੀਲ ਦੀ ਫੀਸ ਰੁਪਏ। 500

ਐਸ ਬੀ ਕੈਪੂਰ, ਜੇ.—ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਜੇ ਐਸ ਬੇਦੀ। ਜੇ.—ਮੈਂ ਐਰੀ.

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਗੁਲਜ਼ੇਬਾ